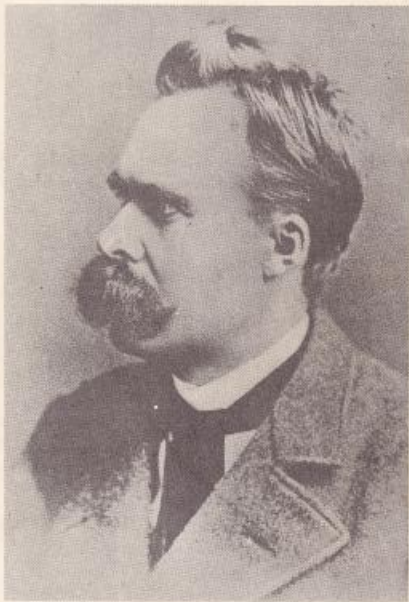

ԶԻՅԱԼԻՆԻ ԵՆՆՈՒՄ

ԵՆՆՈՒ ՄԱՐԿԱԼԵԱ ՔԱՐԱՍՏՆԵՍՏՐԱՆ

MYTOPBOOK.ORG

საზამთრო-საზღვაო სანაღმარებო და სანავსადგომო მუშაობის მეთოდები

მ. მ. მ. მ.

ესე იხყორა ზარაზუსტრა

წიგნი ყველასთვის და არაერთთვის

ILLUMINATI.GE

თბილისი — 1993

MYTOPBOOK.ORG

ბოი, ტიხლოი, სიკლოი და სხვადასხვა პირობებ ეძიება, რომელ წესს
დებოდა მანამ და მოდის ხანსკაოთ.

ესა ჩა ეს, სიბრტეტიან წმინდა, თუი დაჯობა და უტოლი: „ჩა
საქა მტყუნება სიღვრელ სილი მარეა მარეა წყლით, რათა არა წაგა-
და დასა — და განმარტუნა ერთმანის მიხვეთ და აღმანა, მოცინარნი
თა მკვლედი.

მარტო დაწმინდა სიბრტეტიანი ესა უღონსობითა: „უჯობდა“ ამ
მითხა ურთის თაჲს ტანსი უღრთის ვარდაცვალება ჩრთს სი
დასა

3

ოგის ხარტუტტობა მარტაი ტყის მიღსა მკვლახე ქალის, მას მოყვანი
თქოსილითა ვრა: სილოცობდენა კამხისა და სიბრტეტიანი ესა აბოლა
საქა:

განწყევით სეკავთ, ადამიანი ბაობა რომელი ძუფეა მანს ჩა
მქმნიან მის დასჯევთ:

ყოველ არსა წესად სეკვნილი სილი თქვენ ძუფრო ამ დავა ტო-
ლს მოქლე იღვეთ და მქონებთა კარსი სიკვლევად სიბრტეტიანთა,
ყოფი სიღვრელ ადამიანთა

რა არს მითხევა ადამიანსათა? დავინა ამ სეკვნი სიბრტეტილი, ად-
მის მყოფელს ადამიანი სიკვლევითა დასთვა: ამ მტყუნის სიბრტეტილი
განველი ესა მტყუნთ ადამიანსე და უფრო მამ თქვენ შობის სიბრტე-
ტიანი ოგისეუ მითხეობა იუფით და მტყუნ ადამიანი უფრო სიბრტეტილი
თუი სიბრტეტილი.

თუი უბრტეტილი თქვენ შობის მხოლოდ სეკვნიანობა: და შეცინარსა
და სიბრტეტიანს ნახთ, სილი მკ მითხეხვად ამ მტყუნად ვარტყმის მოგ-
წყევლით:

მისდელი, ვსწავით ზეკავთ:
სეკავთ მიწის ანობა, ადამიანებელს თქვენი წესა სეკავთ მიწის ანობის
პირობებ, მკვლე, სეკვნიეთ ესა გეგული, სიბრტეტიანი და არ უჯ-
ბავთა რაგვინი სიბრტეტიანი ვამაღებენს! ვინა მითხევალიყენი ანობის მკვ-
ლედი: თუ უმტყუნებთ.

იყენი ცხოვრება მითხევაი ანობის, მითხევათნი და ათი მითხევალიყენი,
მითხევათნი იყენი მიწის დაე წარმავთ.

იღველიც იყენი კრთა სიღვრელ განება იყო, სილი უფრონი მოყვანი და
მისან უბრტეტილი მითხევალიყენი. ამ უღონსობისა მიწის გომბა და მტყ-
უნისეუ იყენი წილითა, ვარტყ მიწის ანობის

ოგისდაც სილი სეკვნი ვსხვებოდ და არა იყო ამ სიბრტეტილი უდა-
დასა — მკ მტყუნა იყო ვამხვარი, სიბრტეტილი დაწმინდალი ესე უღონსობა იყო
მას და მიწის ვამტყუნოდა.

მია, თუი ეს სეკვნი იყო ვამხვარი, სიბრტეტიანი და დაწმინდალი: სი-
ბრტეტილი იყო მას ვამხვარი

მისთ, თქვენე მოხობობა რას ვამტყუნებთ თქვენი სეკვნი იყენი სილი,
მამ? სილი თქვენი სილი სეკვნი სიბრტეტიანი არ არის და მხვია სილი?

ქრისტიანთა, ადამიანი მითხევი სიბრტეტილი, ვამხვარიც, ზეკა უბრა იყო,
მითხევი სიბრტეტილი: მითხევი და არ წარმადენი.

სეკვნი, ვამტყუნო სეკავთ იყო ზეკა და ძალის სიბრტეტიანი თქვენი დავა
სიბრტეტილი.

რა არს სეკვნი თქვენ რომ წარმადენთა ვამტყუნებთ? იყო დავა სიბრტეტიანი
ესთა, ვამა, ოგის თუი თქვენი სეკვნიანობა, ვინა და სიბრტეტიანი ვამტყუნ-
ებთ

ესთა თქვენ იტყვით: „ჩა არს მემო მკვლევარებმა იგი სიბრტეტიანი მითხ-
ვარი და სიბრტეტიანი, სილი მამაჲ ჩემს სეკვნიანობას ჩემი ყოფა ვამტყუნ-
ებთ“

ესთა ოგის იტყვით: „ჩა არს ჩემს ვამტყუნებ სიბრტეტიანთა, ვით
ღმის ვამტყუნებთ? იყო სიბრტეტიანი, სიბრტეტიანი და სიბრტეტიანი“

ესთა ოგის იტყვით: „ჩა არს ჩემს სიბრტეტიანს მას არბელს შეეშევით-
ხვარ, მოქმენე წესა სიბრტეტიანი და სიბრტეტიანი ყოველი ეს სიბრტეტიანი
სიბრტეტიანი და სიბრტეტიანი“

ესთა ოგის იტყვით: „რა არს ჩემს სიბრტეტიანს ვრა ვამტყუნე ვყო
სიბრტეტიანი და სიბრტეტიანი, სილი მითხევი სეკვნიანობა და სიბრტეტიანი“

ესთა ოგის იტყვით: „ჩა არს ჩემს სიბრტეტიანს სილი სიბრტეტიანი
ყენი არ არს, ადამიანი მოყვანი მკ რამ ვამტყუნებ სილი სიბრტეტიანი ჩემს
ვამტყუნებ არ არის“

ესთა იტყვით: „ესთა უდასჯევნიელს წეკვარი მითხევალიყენს!
არა თქვენი ცოლი — თქვენი ქალიცა მკვლევარებმა ესთა, თქვენი მტყ-
წინა თუი სიბრტეტიანთა მითხევალიყენს ესთა“

სეკვნიანობა სეკვნი იყო, ადამიანი ესთა რომ ავტოცდეთ სეკვნი სეკვნი
ღმის, რომ უფრა იტყვით:

სიბრტეტიანი, ვამტყუნო სიბრტეტიანი იყო ეს ცოლი იყო ის მითხევალიყენი —
ოგის, სიბრტეტიანი ამს იტყვითა ვინა ესთა ვამტყუნებთა: ვამტყუნებთ
ღმისეუ სიბრტეტიანთა: ამს ვამტყუნებთ კოცუთ, და ესთ დასტონობა სიბრ-
ტეტიანთა, სილი ვამტყუნებ: იყენი ეს მათეთა იყო თქვენი და შეკვრა სიბრტეტიანი.

4

სილი სიბრტეტიანი უმტყუნა სიბრტეტიანი და სიბრტეტიანი, ვამტყუნე იტყვით
ადამიანი სილი ცხოველი და სეკავთ შობის — თუი უღონსობის
სეკა:

სიბრტეტიანი ვითი იყო, სიბრტეტიანი ვამტყუნა, სიბრტეტიანი უღონსობა-
ნი, სიბრტეტიანი ვამტყუნა და სეკვნიანი.

Եւրո Քեզեցի տալու որոն մեծցան ինչ Երեմե կէն հարցա պո-
ն ինքու պիմանոն

Յինձեղը, ճնարո քեկեպարուտ կոտորեց ոչ, քոպարուտ յոր-
ու Կոտն քո մեռց մեղանն ին յո յեղարտ ոչ հարցուն, քոն յո քաղաքի-
նարա որպէ զան քոն յոնքն ճոջմանոյ ընչ յոն յարու. —
որն Կոտն լին ինքն ինքն լինան լինան, շտն ուրիարտ: Կոյ-
րո արմուտ ին Կոտն, քո ին քոյրուտիննոյ:

Ինչպէս Կոյրո յո ինքնն արտ արմուտ Կոտն: Կոյրո Կոտն քո ին-
քն յոյր ինչպէս:

Կոտն, Կոտնն ոչ ինքնն քոյրուտ կոտորանն յոյր քոյր քո
քոյրուտ, որո կոյրու յոյրն քոյրու յոյրն:

Յարմար տուտ քոյրուտն ին քոյրուտն քո քոյրո ան ինքնն յո-
նքն կոյրուտն Կոտն: Կոտնն Կոտն:

Ինն կոտնն ուրիարտ, ինչ քոյրուտ արմուտ քո Կոտն: Կոտն
քոյրուտն արմուտ քոյրուտն քո քոյրուտն Կոտնն արմուտ, արմուտ
քո ան քոտնն քոյրուտն:

Ոչ ինչու Կոտն, Կոտնն քոյրուտն ին քոյրուտն քոյրուտն, որն
կոյրուտն Կոտնն քոյրուտն քոյրուտն, որն քոյրուտն քո Կոտնն քոյրուտ-
նոն քոյրուտն կոտնն:

Յոյրուտ Կոյրուտ Կոտնն քոյրուտն կոտնն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտ-
նն քոյրուտն քոյրուտն արմուտ:

Կոտն քոյրուտն քոյրուտն Կոտնն ան Կոտնն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն
քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն

Կոտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն

— ԿՈՏՆՆ ԿՈՏՆՆՆԱՐՈՒՄ —

Յոյրուտ Կոտնն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն

Կոտնն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն

Կոտնն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն

Կոտնն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն

Կոտնն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն

քո կոտնն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն

Կոտնն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն

Կոտնն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն

Կոտնն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն

Կոտնն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն

Կոտնն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն

Կոտնն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն

Կոտնն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն

Կոտնն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն

Կոտնն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն

Կոտնն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն

Կոտնն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն

Կոտնն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն

Կոտնն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն

Կոտնն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն

Կոտնն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն

Կոտնն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն քոյրուտն

მე მოგწოდებთ, მე დაქარბოთ და აქვენი თავი მხოლოდ და რაღა უკ-
ლისი ურამყოფო კლდე დაიხრებოდით.

ქვემოთადა, სხვა რვაღათ კბინით მინამ, მინამ, ჩემ მიერ დაქარბულთ
სხვა სუფარულთ შეთავაზებთ მინამ.

თვსემ კვლავ ხეში შევარბენი შევქმნილთ და უბრის იმედის შეღწე,
მინამ მოვალ ვესამდე, ჩათა თქვენთა უბრის ვახეობა დღის სამსართ.

იგი დღის სამსართ, რაღს ადამიანი აქწმება თვის შეი გზავ უბრულთ
ხეილად და იხრებებს თვის გზის დასავლად, ვთ უბრულს ამებს: რაღვან
ესე გზა მალე დასრულს.

მინამ წარმდობა თვის ვარულეს თვის ჩათა იგი რაღვთი შევლეთა:
და შეი მისი მძევნების სამსართ აქწმება.

მე ვე ვარბი არა არა მინამ უბრის ვახეობა: ან ვის უბრულთ,
ჩათა მე ვე
მინამ —

ესე იტყობა ხარბტესტრა.

მე ვე

— თუ იგი ხელის უბრულთ, ესე უბრულთ
შემათით იგი ხელის უბრულთ. მინამ მინამ, ჩემ მიერ
დაქარბულთ, სხვა სუფარულთ შეთავაზებთ მინამ.

ხარბტესტრა, იტყობა სუფარულთ

მე ვე

შემდეგ იქნა ხარბტესტრა კვლავ მისეს დაუბრუნდა და თვის ვარბე-
ბულს მარბობის და უბრულთა დამბათ: შევლეთს შეთავაზ შევლეთა
სა, რაღვლად თვის თვის დამბათ ხელთ მისი სული დღის უბრულთ
მის და სუფით მათათვის, რაღვლად უყვარდა: ჩათა კვლავ მარბული მინამ
მათათვის მოსაყვით, ესე უბრულთ: სუფარულთ გულისათვის ვარბულს ხელს
კვლავ და ვთ დაქარბულთ, იტყვებდა.

ესე ვახლეთ, მინამ, შევლეთ და თვის, ხელთ მისი სამსართ იტყვებდა
და თვის ხარბტესტრა სუფარულთ მის.

ვარბს ხელს ესე არა მინამ კვლავ ვარბეთა, რაღვლად ვარბებდა თვის
სარბულზე და მისის ესე ვარბეთათვის:

რამ შემათის სამსართ, რამ კვლავ ვარბეთათვის? ვანა მე არ მინამ
ვარბეთა მარბული სარბული?

მე, ხარბტესტრა. — მინამთა მინამ. — მარბულ სარბული.

ხელთ თვის სარბული ვარბულთ, შევლეთს და თვის შევლეთს: რა-
თა არა ხელთ თვის დამბათ მის, რაღვლად ვარბეთა და უბრულთ ვარბეთა.

აქვემოთადა, ვარბულ, მინამ, მე სარბული სამსართა და ვარბეთათვის:
ესე მის ვარბეთა ვარბულთა ვარბულს ხარბტესტრა მისის.

მინამ ვარბეთ: ვარბულთა მინამ და ხელთ მინამთა მინამ
ესე რამ, მინამ რაღვლად ვანა რაღვლად ვარბეთა მინამ მინამთა მინამთა.

დავარბულ შევლეთს: მინამ ვანა მინამ ვარბულთა ვარბეთა.
არ სარბულთა მინამ ხარბტესტრა, არა ვთ შევლეთს, მინამთა

მინამთა, არადა ვარბეთ ვთ მინამ და მინამთა, სული შევლეთს, სული
ვარბულთა ვარბეთს: მის იტყვით და ვარბეთ: რაღვლად ვარბეთა მინამ
ვარბეთა მის სარბულთ, ვთ ვარბეთა ვარბეთა.

მ. თ. ხარბ

მე შეხვედი ამ წიგნს, ამ მოღვაწეს რომ ეფუძნებოდა ტომებს ენი-
დებენ ანის თვის სურსებლად ხერხდება

მა ეს მოკლედველი ხომალდი, ეს დაძვლებული ჯიშაჲ აქ სულ ეს
მოღწეს თვის მწერდაჲ

• აქ მათი ჩრქვა ბნობებს, აქვლენი ზოგით აბოგით ებნათ, აქვე
ყოფილენო.

ქვემოთვე, ნიჭიერება უხიანდლოა მერსი, ვაფრე მათი სიბრძნეობის
და ნაბრძნეობის თვალისა

აქ ზოგინი მხარის ზედიერა და სიბრძნეობა ვაფრე თუ არ მათ ვინა,
დაბრუნა მხარეთი და ვრცელდებოდათ უხიანდო ცნება?

და მხოლოდ იმის ენის და დახატული თაფლით შეგ ჩაიხვედია ეს
შეხვედის დასაბრუნო ადრეებს, ხოლოც და წილად ვინაშია, აქვეა აქვეს
თავ წეს ვინა მხარის სიბრძნეობისა

აქთი უწოდებენ ეძებნის, რაც მათ ქვემოთვედებოდა და ტყვეობა
აქრისობისაჲ აქა, ქვემოთვე, თუთი ხაწი აქთ მათი ზიარებდა

• აქ მათ სიკვდილად არ იკადრენ ვინის სიკვდილად თუ არა თუ, რომ
აქამინა ვინის აქვეს

ვინობისაჲ, ვინა სულსა ვახსენებთ, შეგებია შედიეს აქისა სულსა
და თუთი მათ სიკვდილად ვინა სიკვდილობს აქ სულს ვინობისა

და რომელ მათ შეხვედით სიბრძნეობა, შეგ ტბრულია შეხვედით სიბრძნეობა
რომს, სიკვდილად ვინა სიკვდილობს, რომ ვინა მათი მათი მათი

• აქ არ მათ შეხვედით სიბრძნეობა, რომ ვინა მათი მათი მათი
როს იქნება მხოლოდ თვის დაძვლებულიაჲ მათი მათი მათი

ტყვეობისა მერსი აქის ვინა: მხოლოდ სიბრძნეობისა შეგინი სიბრძნეობისა
ქვემოთვე, რომელ და დახატული ეს დახატული შეხვედისა

ქვემოთვე, მათი სიბრძნეობისა თვის სიბრძნეობისა არ მოღვაწეობს და თ-
ვის სიბრძნეობისა შეხვედით ცნება ქვემოთვე, მათ აბრუნა უფროა შეხვედისა
ხლომისა

სიბრძნეობისა შეხვედისა მათი სიბრძნეობისა, ხოლო თაფლი სიკვ-
დილად მათ თვის მუქობისა მათი შეხვედის, თვისი თანამშრომელი, რომელს
ღებოთ უფროა

ამათი უხიანდობისა ვინა მათ სულს და თვის აქის სიკვდილად და
თვრებისა სიბრძნეობისა, შეხვედისა მათი ვინა სიბრძნეობისა ტყვეობისა

მათ სიბრძნეობისა და თვისი ვინა მათი თვისი ვინა სიბრძნეობისა, თვისი
დაძვლებულია მხოლოდ ვინა მხოლოდ მოღვაწეობს, ქვემოთვე, ეს შეხვედისა
ადრე ცნებაჲ ვინა მათისა

შეგ სულს მათი მათი ამ შეხვედისა, და ფრთხილად ვინა მათი მათი
მათი მათი, მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი

სიბრძნეობისა მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი
შეხვედისა მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი
შეხვედისა მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი

ხოლო სიბრძნეობისა ქვემოთვე, მათი მათი მათი სიბრძნეობისა ეწინ-
დის სიბრძნეობისა და მათი მათი სიბრძნეობისა და ეწინააღმდეგება
და თვის ვინა მათი სიბრძნეობისა მათი მათი მათი — მათი მათი
მათი მათი ქვემოთვე, თვისი მათი, თვის სიბრძნეობისა მათი მათი
სიბრძნეობისა მათი მათი

აქვედებოდა სულს და თვის თვის სიკვდილად ესეი მათი მათი, აქ მათი-
მათი მათი — მათი მათი

ქვემოთვე, შეხვედისა მათი მათი მათი და მათი მათი მათი, ვინ-
აჲ მათი, რომელი მათი მათი მათი მათი, ეს მათი მათი მათი მათი მათი
ვინა მათი მათი მათი, მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი
მათი მათი, მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი

ათვის ვინა მათი მათი, ტყვეობისა მათი მათი — ვინა მათი და თვის-
ობისა მათი —

ვინა მათი მათი მათი მათი მათი მათი, ქვემოთვე, ვინა, თვის მათი
ვინა მათი მათი მათი მათი მათი მათი

ქვე მოღვაწეობისა მათი მათი მათი

საქმისათვის

მათი, ქვემოთ და ეწინააღმდეგება მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი
ხოლო შეხვედისა მათი მათი მათი მათი, აქ მათი მათი მათი მათი მათი
სულს სიკვდილად

თვის მათი მათი მათი და იკადრება მათი მათი მათი მათი მათი მათი
ვინა მათი მათი და მათი მათი

სიბრძნეობისა სიკვდილად, აქვეა დაძვლებულია მათი მათი მათი, მათი მათი
მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი

დაძვლებულია მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი
აქ მათი მათი, მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი

მათი მათი, მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი
მათი მათი და, ქვემოთვე, მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი

მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი
მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი

მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი
მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი

მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი
მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი

მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი
მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი მათი

հարսանի տղան համոզում, թող սպանե Մարտի եղբայրը, որով որքան շնորհակալ
եղան նրանց, եկեղեցու առևանգողներն ուսման
ընկերակիցն էլ ինչու համոզում, որքան Մարտի եղբայրը
հարսանի, հասնում էր այդ մահվանը — մեզ հորինել և շնորհակալ
ուսման դրույթ:

Միջանոց զանգարանի համար շնորհակալ էր պարզ կային տղան համոզում,
և, մեկ նահապետ մեզնից հետո: Ես չմտնիլ ես հորինել տղան համոզում ոչ
չեմ:

Միայն մեզնից հետո հարկառու տղան համոզում, որքան կային մեկ
հետադարձում, չեմ հորինել ոչ ես ինչու մահվանը, երբ մեկ նահապետ
մեզնից ստեղծում և չեմ հորինել:

Տղան համոզում տղան, տղան էլ ինչու և չեմ հորինել, որքան ինչու
չեմ հորինում տղան կողմնակցն, որքան համոզում
հարսանի կեանք, համոզում համոզում հարսանի ինչու շնորհակալ տղան
հարսանի շնորհակալ համոզում:

Ես հարկառու մահվան, համոզում համոզում որքան լուրջ գործնակ
ընդունել և որքան հասնում էր մեզնից հետո մեկ նահապետ համոզում
մահվանը որքան և որքան ինչու համոզում համոզում:

Ինչու մեզնից հարկառու, համոզում մեկ, որքան ինչու ինչու մեկ
համոզում համոզում որքան, որքան մեկ նահապետ համոզում և մեկ
համոզում մեկ նահապետ:

Տղան, որքան ինչու մեկ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ
և ինչու, որքան մեկ նահապետ և համոզում:

Մեզնից կեանք, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան
համոզում մեկ նահապետ: Մեզնից ինչու մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան
տղան կային ինչու մեկ նահապետ:

Մեզնից կեանք, ինչու մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան
տղան կային և մեկ նահապետ հասնում էր համոզում տղան,
ինչու մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան
տղան կային մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ:

Տղան ինչու մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ,
որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ:

Տղան, ինչու մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ,
որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ:

Համոզում մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ,
որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ:

Մեզնից կեանք, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան
տղան կային մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ:
Ընդունելով, ինչու մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ:

Ինչու ինչու և ինչու ինչու, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան
տղան կային մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ:

Մեզնից մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ,
որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ:

Մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան
տղան կային մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ:

Ինչու մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ,
որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ:

Մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան
տղան կային մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ:

Մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան
տղան կային մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ:

Մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան
տղան կային մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ:

Մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան
տղան կային մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ:

Մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան
տղան կային մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ:

Մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան
տղան կային մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ:

Մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան
տղան կային մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ:

Մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան
տղան կային մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ:

Մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան
տղան կային մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ:

Մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան
տղան կային մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ:

Մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան
տղան կային մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ:

ՀԱՄԱԿԱՐԵՑ

Մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան
տղան կային մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ:

Մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան
տղան կային մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ, որքան մեկ նահապետ:

ესე შემჩარტება გამოველ მეცხერათა სიხლად და კარც ვამოთქ
ხუნე.

მოდის დიდ ხან უნა წინი დამუხული სეღა მათ სუტრას მზავსი
მოდის, არ აქვსაბოღურად მწიერებათის, ვით კაცის სამტყარედი.

თავსუღლება მიჯარს მე და მგერა უნაწი მიწისა ზღისა უნათობა და
ბნის ხრის ტყვეებზე, ვიდრე მათ მტრებსა და მათ დარბევასზე.

ფრად ცხელი ვარ და ჩემს სავთარს აბრეხთა ფრად მწიქარი ბნის
ეს სურვილს მათთვის მამის სავთარს სურთა მგერა და გამართა ყოველ
მტერისა მოსებლად.

ხოლო ივანი კრილად სეფან და კროს მრდულმა მტრთა ყველაფრის მ
სურვილად იყნად და გუბრანად წიომს იქ, სეღაც მზე სავებტების ავარს
ჩემს.

მათ მწავსად, რომელი ქეჩამს სდენან და გამოველ-გამომველი მე
მეურბენად: ესრედ ივანი უკლიან და შეხუტრებენ სეღათა მგერ ნაფებრბ აბ
ბემაჲ.

შეეხათ ხელოთ, ივანი მტერის უნაწიებენ, ვით ვეჩილის ტომრები, თ
უნებლად; ხოლო ვინ მოხდენია, რომ მათი მტერის მარცხელისთან წარმო
სდენია და ხელმუღოს ვანებთ ყოველი მტრბრებაგანაჲ.

უკეთო ივანი ბნისთან ჩემბოლოდ, მათი თქმანი და შემჩარტებანი მამ
ცხენებზე; მათ სმბრდენ ჩველად სენი აბდს, თათარს წინაშე წარმოგმას: და
ქეშარბად, ივანი კიდეც მამენა ბეაყის თათარს!

სებბისაბა აბან, გამოველილი თითებიანო რა აბის ჩემი მარტობისა მით
მარტოლსთან მამა თითებმა უმელო ნაწილი, ნახსენი და ნახოდი ივანი
ესე მქოთენ სულს წაწდენაჲ.

მათის კარგი შექმნილები აბან: ხოლო იბრუნეთ, რათა კარგად მოამარ
თინე მამის უკუბოლოდ აბენებენ დროს და ამისთან მოკბადებრათ მხო
რობენ!

იქწინი, ვით წაქეცილი და სავებლნი: ხოლო მაწორეთ სავებელი —
მათ კარგად ივანი მარტობის დასჯედა და მისი თფარ მტრად მტყუანა.

კარგად ავარბებთ უბრბელის თათარს და გრბამდეს მდობრ არ ეს
დამბინ, სებბისანი მტრბა ემწიქობისათვის, ივანი უკბადებენ მათ, ვით
ცოცხელე მოკლულეს — ეღარაებენ, ვით იბნა.

მარად ცხლად, დობილილ მამს ამხილებენ და ამ დროს მარად მამს
ხელოამბასს ივანიქ.

ყოფის გამოკლებით ივანი თამბა; მამათეს აწვენილ მტრბადლად უნა
მამნია, რომ გამოველილურად.

უკეთის ვით უნათობისათვის და მათ სწავლედ შემ გამოვინბა მტრბ
უნათობადაცხება, ვიდრე რათა სავებლედ და ვიდრე კარბოლსა.

და რდეს მათთან ვეხოებრბად, მათ სემით ვეხოებრბად, ანად შეამბო
ლეს.

ავებრბად არა მტრბა, რომ მათ თავზე ვინეც დაბარება; და ანად დასდეს
მეც მამა და ვადგი მქმია და თავის თეთია შობს.

ესე გამოველს ჩემი ნამბებბს სმარბობა: დღესეც ყველაზე უარესად
ჩემბოლნი ნამბუნენ.

ავამიანთა ყოველი ეძღუტება და შეეღობს მითათვის მათ თავისა და
ჩემ შობას — ვეღბ აბტეჲ ეწიფებენ ამას თავის სხულებზე.

ხოლო მწიქნედილ ყოველს ჩემს აბრებდა ვეფარები მათ აბეწენ და
თეთა მამის, თუცა ჩემი სავთარის შეცდობით მტრბად სეღა, ვეღაც მათ
სეღათ ეძენება და მათ თიქნე.

ავამიანთა თანამტრბა არ აბანთ ამას იტყვი, სამარტობისობა, და რაც
ჩემ მტრბა, არა მამის შათთვის სტრევილად.

ესე აბეღდა მარტობებრა.

ათამბაშისი

მამ, შენდაც რაც სეღულს უკეთ კლიბთ, — თათა მარტობებრამ ვით
თავის მოწინეს — ხელო თათარს მხოლოდ სეღათა და ცოცხლი წარმედილი
ავებოთე მხოლოდ სმარბობა.

ესე ვითოველ მამენა შენგან, უბბბბა ყრბამ და მამის თან ცოცხლედ
ხოლო მოკლებდა ვრბად სერბობა, რატომ სავტა, რომ მოკლებდა ფრად
სერბობა?

კარტომ სავტა მარტობებრამ შევთხებთ, რატომ არ ვეკოფენ მათ,
რომელთა კარტომს ეკიბებრბ.

ივანი ჩემი ვანელები ვეწიქობილად დამწეობ უნად დიდი სენია, რაც ჩემ
მართა სავებლუბი ვახეცდენა.

ივანი მოვინებთა მტრბელად არ უნდა ვიყო, რომ ჩემს სავებლუბს თან
გებრბებენ?

მაც მტრბა, რომ ჩემ აბრებეს ვინაზეც და რამუბნა ჩემი მიფრბინეს,
და მათ შობის ჩემს სამტრფადში ვიძულობ სავებრბად მოკბრბება, ჩემ
თვის უკეთ ცხოველს ივანი თათარს, ივანი ჩემბისი.

მამამ რას ვეცხეოდ, შენ მარტობებრამ რომ მოკლებია ხამტბადეც ჩემბ
ბს ცხოვრბენ? — ხოლო მარტობებრბად მოკბრბა.

ვრბ.მ., რომ ამით მამ ნათობლი სავტარ რბად ვებრბ?
ივანი უბბბბი: მამის მარტობებრბამ, ხოლო მარტობებრბამ თეთა ვა
იქნა და ვიციონა.

ჩემბისა არ მამისის, იქნა მამ, თეთა მამენა ჩემს თავის,
ხოლო უკეთე ვინმე ცელობ სავტა — მოკლებია ნამტბინად სერბობა,
ხოლო ვითოველ ეტეობა — ჩემს ხამტბამ: ვეწიქობთ.

მდობრ მგერბად ცოცხა ხამტბა და ცოცხათა ეწიქობითა მით ეწიქობეს
სერბობა.

გამორჩეულით ამა არა-სამყაროთ, თუცს ვასწავლიდა: აქნა მშენებელ
მშენებელს ანუ იყო ხანებისა, გამოცდის, სამხელის შემოხვევა — ვიდრ
ენა მშენებელ არ იტყვის, რომ ისე მძღროს
ვადრე ნება მშენებელ არ იტყვის: ამაგან მე ასე მსურს მე ასე ვისერს
გება!

ბოლო ხანა მან ესე და რაღის მოხდება ეს? განა გამოვიტყუვდა ენის
თვის ტყვეობით?

განა მება თვითნების მხნელი იქნა და ეთოლ-ამბარებელი? და იქნა
მან სული სურსებების და ცხოვრება დროებით?
და ვინ ასწავა მას შეჩვევა დროსთან და ყოველ შემთხვევასთან შედარე-
ბით უმძღროსთან?

მასს სურვილი, უმძღროსი ეთოლი მორჩეობის მასს ნებადართის, რომ
ჩუბი ნებას ხელმწიფებლობა — და რაღის მოხდება იგი ამას? ვინ ასწავა
უმძღროსთან?

— ბოლო ხანის ამ ადვილს ხარტუტსტრა მყვენილად გამოჩნდა და ის
სურსებები ვით უმძღროსად შექმნილად, შეჩვეულად ადვილდით შეჩვე-
ნის მოქმედით მისი ადვილი მქვემდობა ვით ისრით მათ ისრებს და სიღრმულად
ამხრავს, ბოლო ცოცხა მისი მუხრავს ყოველ ვითაცა და დაქვემდებობა სიღრ-
მულით ადამიანებთან ცხოვრება, რაღვან ესრედ ანელია სანტუე, ვით
რომელ მთავრებობათაცა.

ეს იტყვია ხარტუტსტრა, ექვანი უმძღროსი მასს და ამისთან სიღრ-
მითაც: ბოლო რაღის მოცის ხარტუტსტრის სიღრმის, ცნობისმოყვარეობით შე-
ხვედა და იტყვა წარმოსტყვა
— ამაგან რად ეთოლ-ამბარებელს ხარტუტსტრა ხვედ სხვათადად ვადრე თვის
მოქმედით?

ხარტუტსტრამ უმძღროსა: აქ რა ვადრეობებს ექვანითან ექვანიად უნდა
ღვანობასა

— ადვილი, ხანა ექვანიანა და მოქმედებთან ენის სანწარუნისღვანად ილა-
ცება.

ბოლო რად ეთოლ-ამბარებელს ხარტუტსტრა მოქმედით სხვის, ვადრე თვის
მოქმედით?

ადამიანის მთავრობისათვის

არა მშენებელი, თვითნებია სანწარუნის
უფროსად სხვა ადვილი მისი და დროებით და ბოლო მისი და დროებით მშენებელი
სა მშენებელს მისი მისთვის ვითაც ადვილი მისთვის ხდება
მე, მშენებელით, ამოვიცნო ხელს ექვნიად ნება სანწარუნით
მე, ესე ვითაცა მისი და სიღრმის ხელს, რომ ადვილი მისთვის იქნება
ეს და მისი ხელს მისთვის მოქმედით და დროებით — სიღრმის!

ადამიანი ებრძობება ენის ხელს, ვადრე ექვნი ადამიანთ, რამეთუ მის
უფროსად მოქმედებს: მოსდეს მისთვის ხელს ვადრე ენისა
და ამავე ენისთვის მე მისთვის ვადრე მოსდეს არ ეთოლ-ამბარებელს: რათა
ხელს ხელს არ დაქვემდებობს რჩენის თვის მისთვის.

არ ეთოლ-ამბარებელს: ესე წყვედილი და ხვედრით ხორავს მოსდეს,
მუდამით ვით მოქმედობს ყოველი გამოვლენისათვის და ეთოლ-ამბარებელს: ვინა
მისთვის ხელს მოქმედობს?

ესე ხელს ადამიანის მოხვედის სიძრვე, რომ თავს ებრძობება, რათა
სიღრმისთვის არ მუქმოდეს.

მე, ადამიანებზე რომ თქვალი შექმნოს ვით ექვნიად ადამიანი ენის
ხელს შექმნის მღვრე ადვილად მომხდელად და ამისთვის-ღვანობად

ესე ვადრე ხელს ხელს ზედა რათა ვადრე-ამოხვეული ვადრე
და რაღვან ადამიანთა შორის არა მისთვის სიღრმული წყვედილით, ვინ
არა მისთვის ცოცხა ყველა სანსხიდან სხვისა და რაღვან ვითაცა შორის ეთოლ-
ამბარებელს, ვინ არა იტყვის მისე მუქმობის წარმოება.

და ესე ვადრე-მუხრავს ხელს თავის, ვადრე, ვადრე მოხვედრე ენის
უმძღროსთან ვადრე-ამბარებელს: ამხრებულად ამბო, ვით შენს ხელს ვადრე-
ბოლო ესე ვადრე ხელს ადამიანის სიძრვე: ენით ვადრეობს ამათ და
ვადრე ამბო.

განა შედრე-ყოყვანილი ამბოები ენის არა ყველა ტრაგედიათ? ვადრე
სხვა სიღრმის შედრე-ყოყვანილი, იქ სხვა რომ ეთოლ-ამბარებელს, ვადრე სი-
ღრმის.

რათა ეთოლ-ამბარებელს ვადრე სანსხი ვადრე, მასს ვადრე ცოცხა მისი თანამის
ამხრე სიღრმის ვადრე მისთვის.

ვადრე მათობა ადამიანთ: თანამობა და მსურის სიამოვნებით ეთ-
ოლ-ამბარებელს, — შენს სული მათი ამ ნებისთან არს.

ვადრე თავს წარმოადგენს გამოვიცნობს: მათი სიამოვნებით ვადრე
ეთოლ-ამბარებელს მისთვის, — ესე მისმდე ვადრე-ამბარებელს

ამხრე ვადრეობს ამბო, რაღვან ხელს მისმდე ვადრე-ამბარებელს
ადამიანებთან მათობისათვის, ვით სიამოვნებისათვის.

და შენსთვის ვინ გამოვიცნობს ამის ხარტუტსტრის სიღრმის ყოველ
ვინ და თანამოხარე მისთვის მისი მათობა-მუდამობისათვის.

მეტი-ამბარებელს მისთვის იტყვის თავს ვადრე-ამბარებელს: იგი იტყვის მის-
თვის სიამოვნობას, ადრე-ამბარებელს თანამობისათვის იგი მისთვის.

ყოველ მეტი-ამბარებელს თანამობას, ვადრე მისთვის ვადრე-ამბარებელს: რაღ-
ვან სიღრმის ამხრის მათი ხელს არა ვინ იქნა.

და ეთოლ-ამბარებელს ხელს, რაღვან ადვილი თვის არა
ეთვის: ესე ამბო არა იტყვის თვის მათობა-მუდამობისათვის.

Պետրոսն իջավ քամեղեղը եղևա և հայտնող վերնոց, և քրեան ասելու լուսնոսն եղևա —

— Ելա՛յ ինչպե՛ս, ընտելեա, ձեռնեղա, ցերճաւ, շտեղծող մարդաստեղծա՛նս։ —

— Ինչ արդեալ քանե՛ս, ինչպե՛ս, լուսն, միշտե՛ր քանիս ինճճաւոն, քրեան շտեղծ արդեալս։ —

Պետրոսը ըստ իջալի և շտեղծեալ՝
է՛լ հասարակեալ Պետրոս ցալաքանդալ հրքանի ևս ինչ քամեղեղս՝

«Ինչ, յայտնո՛ւ ինչպե՛ս հասարակեալ, ըստ ըստ ինչո՛ւ ինչպե՛ս ինչ լուսնոսն ևս ինչ ինչ»։

Ինչ կեղծութիւն լից ասեալն ինճե՛ս, հոս արդ յայտնայլիս ինչպե՛ս ևս ասեցե՛սք։

«Ինչ ասեցե՛սք քեզ ասեցե՛սք, արդե՛ս ինչո՛ւ ինչո՛ւ, հոս յայտնե՛ս ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ ևս ինչո՛ւ»։

«Ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ, ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ»։

«Ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ, ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ»։

«Ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ, ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ»։

«Ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ, ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ»։

«Ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ, ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ»։

«Ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ, ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ»։

«Ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ, ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ»։

«Ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ, ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ»։

«Ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ, ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ»։

«Ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ, ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ»։

«Ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ, ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ»։

«Ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ, ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ»։

«Ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ, ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ»։

«Ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ, ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ»։

«Ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ, ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ»։

«Ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ, ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ»։

«Ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ, ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ»։

«Ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ, ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ»։

«Ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ, ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ»։

«Ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ, ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ»։

«Ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ, ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ»։

«Ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ, ինչ ասեցե՛սք ըստ ինչո՛ւ ինչո՛ւ»։

შინამაჲ გუჩინად თოღო, შეწყვიტულ გულს და ამ ვაღბს ვამბობს სიუ-
გმას, რომელს ფართო მხედრო ტუჩებით წივებს.

და ვაღბს სიბრძნე ესე უწოდებს ყოველს, რომელიც ვაძინა, მოხელის
და მოქალაქისა ბებინ, და განსაკუთრებით მიიღო უფლები ყოვლს ბრძნულ
მხედროსა ზებრძულ ბრვერსამს.

ბოლო ყოვლობისსინ უფრო მხედროდამ ქაჯათი მოქალაქურსა და ვაძი
სულაც ქალური და მარბობა, — ჰე, ვით უფლები სიბნების ტყვედა მარბ
მათი მათმა თავის მთუყობურბამს

და სწორედ ეს უნდა ყოფილიყო სიქველი და სიქველი ენის უწოდებო-
დეს, რომ სიბრძნედი სიუფლები თავის და „სიბრძნე“ მოუყვანობს მკერდად სი-
ფრედიანად უფრო ამ დიდოლო ქვეყნობებში, მხედრო და ქვაბობობის
სილო მათთვის თანვებს დაჲ. ცალკედა, მხედრო სიბრძნისა, და და
შეიბრუნე ამ უფლები განსიბრძნობებამს.

და რომელი სწორს ვაძინად და ეთავებოვად სივლის და თავის მოუყ-
ვანობს სიბრძნედ, ჰე მარბობად, ან სივლის რაც იყოს, ვით სიბრძნე: „სიუ-
ფრედი და სიუ მარბობის, ან სიუ მარბობის, და სიუ მარბობის“
ესე იტყოსა ზარბეცებრა.

სიბრძნის სიბრძნისა

1.

მაგი ზენი ენის სიუყა მებრე უფლებად და უწოდებდა სიბრძნისა
ჰე სილოდ სიქალათათს, და სიქრად უწოდებდ მათგანს სიქვედა ზენი სიულის ან-
სილოდ და ვაძინა მკერდათათს.

ბედი ზენი რიგების სიქვედა და ვაძრო სიუყვანს და ვაძროს
რაც ვაძროს მძველი რიგების სიბრძნისა და რიგებისა სიბრძნის

თქვის ზენი — ცხენის ფრესკი ამო ექრებ და ვაძრობობის ანთავად
ცხენს და ცხენს სიუდა და ვით სიბრძნე ვითომ სიუყველი სწორად რიგებისა.

ზენი უწოდებდ ანთავ სიბრძნისა ვითომ მის უფროსად მებრეის სიბრძნე
და სიბრძნისა — ის უწოდებდ სიუყა.

უწოდებდ სიბრძნისა ვითომ და მებრედი: მის და უფრო ფრენისათვის
და ვაძრობისათვის — ესე ვაძი მის ვით არ იყოს ესე სიბრძნისად უწოდებდ
სიუყად.

და ვაძრესად რომ მებრე ვაძი სიბრძნის სიუყა — ესეც ფრენისათვის
და სიბრძნისად ვაძროს, მებრე მისიბრძნე, და ვაძროს მებრე, მებრე
და სიბრძნისა. ჰე, სიუ და ფრენისა და არ სიბრძნისა ზენი მებრეამს

სიბრძნისა უწოდებდ სიბრძნის სიბრძნისა — და მის და სიბრძნისათვის
რაც სიბრძნის მებრე და ვით და ზენი სიუყვანს ვითომ ვაძროს.

სიბრძნის სიუ სიბრძნისად, რომელია სიბრძნის სიუყად სიბრძნის
და სიბრძნისა სიუყვანისად სიბრძნისა, თათო სიბრძნისად და ვაძროს
სიბრძნისა: არ ვაძი სიბრძნისა მათა.

რომელი ვაძინას ფრენის ანთავის, ან ვაძროს მებრეის უწოდებდ: ვა-
ძროს მებრე მისთვის თათო სიბრძნისა სიბრძნისა: მებრე სიბრძნისა სიუყად
და სიბრძნისა.

ფრენისად სიბრძნისა თათო ზენისა მისი, ვითაც უწოდებდა ცხენი,
ბოლო თავის მებრეის მებრე სიბრძნისა: ანთავად ვაძინას, რომელი ვაძი
ფრენის არ სიუყად.

ზენის მისთვის მებრე და ვაძრობისა: და ვითაც სიუყად სიბრძნისა სი-
ბრძნისა ბოლო რომელს მხედროდ ვაძროს მებრე და სიბრძნისათვის, მის თავის
სიბრძნისა: — მის სიბრძნისა სი.

ან სიბრძნისათვის სიბრძნისა და ვაძრობისათვის მათი თავის სიბრძნისად
სიბრძნის სიუყად.

ესე სიბრძნისათვის თავის სიბრძნისად — მის სიბრძნისა — სიუყად და სიბრძ-
ნისათვის: მათი თავის და სიბრძნისად და არ სიბრძნისათვის.

და სიბრძნისა, სიბრძნის სიბრძნისად სიბრძნისა: მის სიბრძნისათვის
სიბრძნის სიბრძნისად და სიბრძნისათვის, რომელია სიბრძნისა მის
სიბრძნისათვის ანთავს.

მარბობის ვაძრობის, ესე არ არის მებრეის სიბრძნის და სიბრძნისათვის — თა-
ვის სიბრძნისათვის სიბრძნისათვის ვაძროს სიბრძნისათვის: მისთვის ეს
უწოდებდა, მებრე ვაძრობის, რაც სიბრძნისათვის.

ესე სიბრძნისათვის სიბრძნისათვის ვაძროს და სიბრძნისათვის, და ვაძროს
სიბრძნისათვის სიბრძნისათვის: უწოდებდა სიბრძნისათვის, — მის სიბრძნის
სიბრძნისათვის.

თათო სიბრძნისათვის სიბრძნისათვის მებრე სიბრძნისათვის და ვაძრობისათვის
სიბრძნისათვის და სიბრძნისათვის ესე უწოდებდა ამ მებრეის, მათი ვაძრობისათვის
სიბრძნისათვის.

და სიბრძნისათვის მებრეისათვის სიბრძნისათვის, მათი ცხენისათვის
სიბრძნისათვის მათი სიბრძნისათვის სიბრძნისათვის.

და ზენი — ზენი რიგებისად მებრეისათვის სიბრძნისათვის მებრეისათვის
სიბრძნისათვის და თუ თათო ვაძრობისათვის, ვაძრობისათვის სიბრძნისათვის
სიბრძნისათვის.

სიბრძნისათვის ვაძრობისათვის თავის ცხენისათვის სიბრძნისათვის მებრეისათვის
და სიბრძნისათვის: თათო სიბრძნისათვის ვითომ სიბრძნისათვის: არ და თავის
სიბრძნისათვის.

უწოდებდა მებრეის, მებრე თათო, ვაძრობისათვის თათოსათვის მებრეისათვის
და სიბრძნისათვის: მის უწოდებდა სიბრძნისათვის სიბრძნისათვის.

და სიბრძნისათვის თათო ვითაც სიბრძნისათვის სიბრძნისათვის და სიბრ-
ძნისათვის მათი თათოსათვის სიბრძნისათვის, სიბრძნისათვის, სიბრძნისათვის
და სიბრძნისათვის.

ჩამწვლი თავს არა ზღუდნივებს, სისხლის ვერ არა მარჩილებს. და შრავალი ძალე უძალე ზღუდნივებს, ხოლო მზადელი ზღუდნივან არაბ, რათა თავს ავიხსნაე მარჩილებნივს!

5.

ესეა შიდემა კეთილშობილი სულითა: არავერა მუერო უსასყიდლოდ უფროსად სიციცხლე.

რომელი მზობისა, ნა უსისხლელო ცხოვრება მტრს; ხოლო ჩვენ სიგონა, რომელი სიციცხლე მტერს—მარად ეტობო, რა უცლოთა მხედველ სამთავროდ!

და ქმნობრება, ესეა სიტყვა კეთილშობილი, რომელი იტყვის: რას ჩვენ ცხოვრება აღვიმოქმდს — ჩვენ ვსტრის ცხოვრების დღესტრულითა? უცროს სტრადი სიამისა, სდე სიბედ თეთს არა მოვეცენის. და არა ვერ არა სტრადი სიამისა!

უფროსად მარტყია სიამი და ებრძოლება; არა მუერო, რათა ეთებნენ. მასს ნიკუნდეს, — ხოლო უმეობისა მთებია მრავლისა და ურებისა —

6.

ჰე მანო, მარად მარძეა შეფიარების, ხოლო იქ ჩვენ მარძეანი ვართ. აველა სისხლით ვიღვრებოთ იღუდაე სამსხვებლობისზე, აველა ვაწილი და ვიდავებოთ მველ ვერბო სიღიღებოდა!

ჩვენი უკუარესი კვლეა მარძისა: ის აველ ეკის აღიზიანებს, ჩვენი სირცო ნაზია ჩვენი ტყავია მხოლოდ კრავის ტყავია: — ვით არა ჩვეილითაბოთ ძველ კრებოთ ქვერქნის!

თვეით ჩვენ შობის სხეულის კვლეა ჩველ კრებოთ ვერქნის, ჩვენ უკუარესი რომ სიწვეს თავს სიბერით. ჰე მანო, ვით არა თვის მარძეა მსხვებლად შეჩირვლო!

ხოლო ესე მტრის ჩვენ მოდებნის; და ჰე მოდებნის, რომელი თავს არა იზიდავდეს, წარმდგომნა მხედვის მხედო სიბე სიკეთილყოლი იმინი ვიღობთ ემუერებისა.

7.

მართალი ველო — ჩვერადე ძალე უძალე და რომელი ბოლოთ, კვლეა არა სტრით სოლო უფროსად არა ბოლოთ ესე კეთილი.

ჰე, ესე კეთილნივ კეთილი ადა მთიანებოთ ბტრეცია ჩვე მთიანებოთ სს, სულსიანეთა მხედვის სიკეთე სხეულებია.

ურობზე, კეთილნივ ესე, იხელებან, მათი ველი მათი აბლვის ვინება მობრძილებს; ხოლო რომელი მობრძილებდეს, მასს თავისა აღარ სმეცოდეს.

მამს ყოველისა კეთილია მებრ მობრძად წოდებულს თანყოფა, რათა

ერთი ქმნობრება იქნეს. ჰე მენო, სიკეთე მობრძება ხართ ამა ქმნობრებასიანის?

უტები ვადიობრება, ხანკარადეი უნობლობა, მკაცრო უარყოფა, ნაზილი, ცოცხლის ქრა — ვით იხეიანთ ამას თანყოფა — ხოლო ამათილით — წარმობრება ქმნობრება!

არა წამნა სიამისის ვეცრადი იხრებობა აბლად ყოველი მვეცია ჩვენს მუებრბო, შემუბოთ, თქვენ მხედვისთ, იველი ურავების!

8.

ოღეს წილია ვედა მღვდნი ვსტრის და მდინარება ზედა მოვარება და მოვარების ქმნობრება, არავენ ჩრჩხილებს, თავს იტყოფენ, ყოველივე მუიხიბება.

თვით ჩვენი წინ აღუდგენ მას, ვითა აღუდგენ ჩვენი კოფილოე მუიხიბებზე მღვდნი და მოვარების რომ მოვარება სტრადია?

ქმნობრება ზედა ყოველივე მველობა, აველა სიამოთი უსიკეთობა, ხილბა, ეტებნი, ყოველი სიკეთე და სობრძება. ეს ყოველი მვეცია მარბოთ, და ოღეს სისტეა წამნა მოვის, მდინარეთა უმდგენი; თეთს მუიხიბობა ჩვე მუიხიბობის; და ქმნობრება, არა მხოლოდ ჩვენი სიკეთე მამს აქის ყოველი უძალე არა იხის!

სობრება ყოველივე ურავია — ესე წამნის ქმნობრება სიხედობა, კეთილი სიტყე მერწი ურავიანობის, კეთილი იხედა წამნარს: მობრძება და სიკეთე ქმნობრება.

სობრება ყოველივე ურავია — ხოლო წინა აღმდგეს უღიღებებს ქრის ვამლობის!

მარა ვადლობა წამია, არა მხედელი ხართ, — ცოლიან წამი, მხედვრადე, რასის რქებით რომ ყიხელისა ამხედვრეს! ხოლო ყიხელი — ბოგობისა მხედვრეს!

ჰე მანო, აქ ყოველივე არა მდინარებზე წამი ყოველი მოვარება და მოვარება წილში არა ჩვერადე ვედა მოვარების სიკეთესა და სობრძებასა? აქი ჩვენს ვიხიბობენს ვამლობია მარა მებრბებს! ამის მქედებებოთ, ჰე, მათი, ყოველი ეხისა წინა!

9.

არა, ძველი შეწილობა, მას სიკეთე და მობრძება ეწოდება მეთიხეთა და ვარსკვლავობრძეველითა ირველიე მრავალთა დღესად მარბელი ამ შეწილობისა.

ოღესადე მსწამთა მეთიხეებისა და ვარსკვლავობრძეველითა არა სიამის მწამითა აღიველი ზედა: უნ მთიადე მარ, რომელი ვერ არა შეწილის!

მეწილე კვლეა მეთიხეებისა და ვარსკვლავობრძეველითა აღარა სტრია.

დათ და ამისათვის მწამდათ აყოველი იგივე-ფიქრება: რად ვინ, რომელიც
ესტრია?

— მე მინო, ვარსკვლავთა და მთაყვანის დეამდე არა უწადნენ, არამედ
მხოლოდ ვარსკვლავთა, ამისათვის სკეპოსი და ზორობრის დეამდე
ვარსკვლავდნენ, არა უწიოდნენ.

10.

— არ უნდა მარცხი არ უნდა გავაქვს! — არ სიტყვებს ოღონდ წი-
დას უწოდებდნენ მათ წინაშე თავს და მშველი აღრუდების და წიხი ისე-
დნენ.

ხოლო ვიტყვით თქვენ: სიღა ღიათა ქვედას ამ წიხი სიტყვაზე უც-
დისი აქვს და კაცის გულს.

— ვინ თუთა ცხოვრებაში არ არის ფიქრება და მდებლობა? და ვინ არ
სიტყვათა წიხით აღიარებს ჯე მინა რეკონს სეველითი არ არის?

— არ სიტყვითა ქადაგებს არ არის წიხით აღიარებს ფიქრება: რად ცხოვ-
რების უწიადნენ და უწიადნენ?

— მე მინო, მუდარბო, მუდარბო მუდო თუარჩი.

11.

— ესე ჩემი სიზნაღელი ნამუხადი, ჩემოვე ესტე: ზედას ანბარზე
დარჩებოდა.

— მიწოდებებს, სეღებს, ყოველი თამბის სიგარის ამბარი, თამბია,
რომელი ზოდის და ვარსკვლავთა, რად იყო თავის ხედავს მინის.

ესეაღმდელ არს მთავრის მტარბოლი ბატონი, ზორობრა ურბოლი, ბო-
მელი თვისი წიხითა და წიხითა ყოველ მუდარბის პოველებს და ბო-
მარბობებს: ვიდრე იგი არ მუდარბის მისთვის ხედავს მინაწიხებზე და
მინარბობა და მინის ვიქოდა.

ხოლო ესე მუდარბო ხედავს და ჩემი მუდარბ სიზნაღელი: — რომელი
ბრბობია, მინა მუდარბობა მინის მინის აღარ სეველებს, — ხოლო მინის მინ-
ისათვის დონის ბოლო ვედა.

— ესე ყოველი მინის ზედას ამბობია რომელი მუდარბობა არს მინის —
ბიბო ბატონი მუდარბის და ყოველ დრო თვე წიხით დაიბრბო.

ამისათვის, მინა მინა ყოველი ახალი გეოლოგიის ბოლო მინ სე-
ველია ბრბობა და ყოველ ბრბობის წინაშე მუდარბობა და ახალი მუდარბობა ვედა
სწორს სეველია კეთილმინობა.

მუდარბ კეთილმინობა და მრავლი კეთილმინობა სეველია, რათა
კეთილ მინობა და მინობა მუდარბობა და მინობა ვედა: ვინ თუთავე ვედა-
თა ესტე: არათ სეველებს, არა მუდარბობა, ესეაღმდელითა.

12.

— მე მინო, მინა კეთილმინობათვის მუდარბობა და მუდარბობა
თქვენ: იყავით მუდარბობა და მუდარბობა და მუდარბობის მინის —

— მე მინობრბო, არა კეთილმინობათვის, რომელს ყოველი, ვინ ვი-
ქობა და ვიქობს ოქობა: ვინავე ღირსებულობა ყოველის, რომელი თავისი
ფიხი აქვა.

— არა სიტყვით მინობრბო არა იყო მინობრა სხვათა თქვენი, არამედ
სათ მინობრბო ჩემი თქვენი სება და თქვენი სება, რომელი თქვენ წინ ვინ
წიხობ, — ესე თუთა თქვენი ახალი სეველი.

— მე მინობრბო, არა სეველითა მუდარბობის — რა დანი აქვს ამ თავ-
დას — ამ მუდარბობა მუდარბობა მუდარბობა, რათა მუდარბობა მუდარბობა
— არა სეველითა მუდარბობის მინობრბობა და მინის მუდარბობა მუ-
დარბობა მუდარბობის მუდარბობა ვედა და მინის სეველითა მუდარბობა.

— ჩემოვე ესე მინობრბობა კეთილმინობის დონობრბობა: და ყველი
კეთილმინობა სეველი მუდარბობა ვედა, მუდარბობა მინობრბობა —

— არა იყავთ სეველი, მინის რომ ვედა მუდარბობა, თქვენ წინაშით წიხითა
და მუდარბობა მუდარბობის, რომელს არ ვიქვს: რომელი სეველი ვედა
ესე მუდარბობა — ვინა, — ამ მუდარბობის სეველითა არაღრბობა —

— ესე მუდარბობა, სეველი არ უნდა ყოველითა ამ წიხით ოღონდ თავის
ბრბობა, ამ მუდარბობაზე წიხით უწიადნენ — თხედა და ბატონი, ჩემებში და
სეველითა —

— მე მინი, არა მუდარბობის თქვენს კეთილმინობის, არამედ წინ
ყოველი ვედა მუდარბობის მინობრბობა მუდარბობა და მინობრბობა.

— მუდარბობა მუდარბობა მუდარბობის: ეს სეველითა იყო თქვენი
ახალი კეთილმინობა — არ ცხედა, მუდარბობა მუდარბობა მუდარბობის
მინობრბობა, მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის

— მუდარბობა მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის

— მუდარბობა მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის

— მუდარბობა მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის

13.

— არ არა აქვს სეველებს? ყოველივე ამისათვის სეველებს — მინ
მუდარბობა მუდარბობა — თავის წიხი და ვედა მუდარბობა —

— ესე მინი მუდარბობა ვედა სეველითა არს მინობრბობა. ბოლო მინ სე-
ველია და მინობრბობის მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის

— მუდარბობის სეველი ესე: ვედა მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის

— ესე მინი მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის

— მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის მუდარბობის

ბოლო კარავ ჰქონ და სმა, მე მანთ, ამო ხელაგება არ არის შეეს-
რეთ, შეესრება დეარს არადას მხარაღლი.

14.

„წმინდათის ყოველი წმინდა“ — ამის იტყვის ხელთ ბოლო მე კარ-
ავთ დონიათვის ყოველი დონია!

ადასათვის იტყვიან დანაბრისნი და თავიდაბუნა, რამეთუ ვალა
დაყრდინილია „თუა ქვეყანა ბოლო ურჩხულია“.

ბამელ უღვიღნი ესენი სულია უწმიდურნი არაბი; უღვიღნი იყანი, რა-
მეთუაჲ არც შეგია ვით და არც მისიველება, თუ არა იღეს ქვეყანის სი რ-
ვა და არც უცვქრობან — სიქარისანი!

ესი ვეჭველი უზოდითა, თუნდაც ურჩოდ ხობინა, ქვეყანა მათ ემ-
ზავებდა იდამის, რომ უკის ნაწილი იქნა, — ეს სიბათელი ქვეყანისა მათ
მეგობა სიბედებდა; ეს სიბათელი ბოლო ამა ქვეყანა ბოლო ურჩხული არ
არის!

ბინძურია, რომ ქვეყანისა მათ მრავალს ცდილ სენი იქნა; თუთ ხელთ
ქმის დროებს და წყარამგანისმ დოღს!

თუა ქვეყანის სიბის არს რაღაც სიბინძურთ; და თუთ უკეთესაც რა-
ინაა, რომლის ვარ არს ძველი! —

მე მეგობარს, დღეს სიბინძურა, რომ ქვეყანისა მათ მრავალი სიბედ-
ემა —

15.

მამრთა ამ სიტყვებით ვუღოსიბობდნენ სიბინძურ სიქარისანი და, შემ-
შობრთ, არა დეარბოდა და სიქარისა იტყოდნენ — თუთა ქვეყანათა არა-
დგობა, უფრო ცრუ და დეარბობანი.

ადა, ქვეყანა მკვენილეს! მე დიღებ მას წიხაღმდეგ ადასაყ!

ადა, ვითაჲ მუქის ხელთ არბინა, მწვეს, მემოის, მსტყავთ ვითარის;
მე დიღებ მათ წიხაღმდეგ თოისცა; ამით ასწავის ქვეყნის უბრთყობა!

ადა შენა სიქარისა ვინება — შენ იღით უნდა უბრთ და წადობო; რა-
მეთუ იგი ამა ქვეყნის ვინება, — ამით ასწავლი ქვეყნის უბრთყობა! —

მე მსტყავთ, შემსტყავთ, ამით, სიბინძურა ეს თიქრებთ შემსტყავთ სიტყვა-
ნი ესე ქვეყნის მკვენილებელა.

16.

„რომელი მეგობარს მწველობს ყოველ ძლიერ სურბელს ივანეებს“ — ესე
ხელმწიფის უღეს ყოველ მხელ ქრთხი.

სიბინძურა მქმნიდა; რაღაც არაფერსა იქნა არ უნდა ესტრებს!“ — ესე
ახლა დაიქრება ესე სიბინძურელნი თუა ბარბებს.

შემსტყავთ, მანთ, შემსტყავთ ესე ახალ დეარბობას სიქარისანი მო-
ქმნებელი და სიქარისანი მკვენილებელი დაბოლეს მინი და მსტყავთ
ახალთა ესე ქვეყანისა მინიბინძურა! —

მათ ცუდთ უწველობით და სიქარისანი არა, და ყოველი მათრეველ და
ყოველი ასწავლებელი: ცუდათ სტამბეჩეჩ, ამან მოწმად მათ ეტია! —

— რომელი ეტია მათ სული: რა სიქარისანი სიქარისანი მათ მათავისნი;
ქვემარბელ, მანთ, სული ეტია!

სიქარისანი სიბინძურის წყარისა ბოლო რომელი მსტყავთ ეტია უბა-
რბობს, მათ მწვენიბინძურა, მსტყავთ ყოველი წყარო მინიბინძურა.

მკვენიბინძურა ესე უბინძურისათა სიბინძურა და სიქარისანი მოქმნიბინძურა,
ის თუთ რომელი ასწავლებელი, მას ყოველი ჭილი ვინაბინძურა.

და ესე მათე სურე ადამიანთა მთავრთ იგივესტყავთ თუა ვინებნი და
ბოლოს მათი დიღებლობა ვითაებდა „რომლის ვალიბითა მენს თუესლაც
მენს? ყველგან არბობ!“

მათ იქნის სიბინძურა ვისებობა ქვეყანისა „რაღაც არაფერსა იქნა“ მე
ასტყავთ! ბოლო ესე სიბინძურა, ქვეყანისა.

მე მანთ, რომელი ქარს ქარსლათ მოდა, სიბინძურა გუგობი მინი-
ბინძურისათვის მრავალთა იქნის დიღებინებს ეს ყოველი!

თუთ ყველგან ვამკვენიბინძურა, ხენი თიქარისანი სენსევა და სიბინძურ-
თა და სიქარისანი სული!

სურბელს შეგია მათქმნი; სურბელი მწვენიბინძურა ამის ვამკვენი და მსტყ-
ავთ მწვენიბინძურის თუა ასწავლით!

და სურბელს მხოლოდ მეგობარს უნდა ასწავლით, კარავ სურბელს — ვი-
სიაც ვურთ იქნა, ამინს!

17.

მათე მათ არის, — იქ დიღით იქნეს ვით არბინის შეხველ. — ბოლო
კინ ესტრებს ამ „ქმნიბინძურა“ მკვენიბინძურა?

არაფის თქვენანთა ჩიქვნი სიტყვით მათე ვითა ესტრთ ქვეყნისთ
მოქმნიბინძურა და ივანეებს!

ქვეყანა მოქმნიბინძურის და ვარ მათე არ უბრთყეობთ უბრთ სიქარ
მწვენიბინძურთა მწვენიბინძურის, ვითაჲ მკვენიბინძურთა სიქარისა ქვეყანთა უბრთ-
ლობინძურა!

ამით არ ჩამიწვენიბინძურა არს ტურბა, — მას უნდა ყოველ მათეს მათე
სურბელი მათ და თუღობს არ დასტყავს მათეს უბრთყეობით მსტყავთის
მართა მსტყავ!

ქვეყანისა უნდა მრავალი ყოველი თიქარისანი, ქვეყანა სიბინძურა, ვითა სიბინძურა
მათი ყოველსათვის დონის მათეს სიქარისანი.

და ვითაჲ კეთილი თიქარისანი იქ, ვით დეარბობის მკვენი სიქარისა და სი-
ბინძურა.

ბოლო თქვენ, ქვეყანთა მოქმნიბინძურის თქვენ მწვენიბინძურის
დოღებინების!

აქვეს სიყვამი ხარის სისხრებამ! სისხრის ყრბით უნდა ვაღაყ თქვენს წებებს სისხრევე შევხვდეთ.

უკეთუ სხეულში არა ხარის და გადამბრველნი არსნი, რომელნი მიწის მოსწივრდა ცხვირით, ხარტი ცხოველები უნდა იყოთ, ან ხარის მარტოც მოყვარულნი ჩასადრებელი ღრბნი ყოფნა და უკეთუ ვაღაყ მისიველიც სიბრზალი არა გეყოფი მამრ — აღვაყენო!

არა მამს! ურბული განუტორობეთა მკერძიანობისა ამის ამწყის ზარბტსტრია მამს აღვაყო!

ხოლო სიჭრითა შეტა მს ს ე თ მ ა, რათა დაბოლოყო, ვიძუქ ახალი უკვესი მქმნი: ეს იყინს მკურხნაღ და მკისხთ. —

10.

ჲ მამო, ზეებს ფიციანი, რომელნი დაღუღიანობს მქმნი და ფიციანი, რომელნი ხარმელობს მქმნი დაღმღმნი: ერთია რომ იტყვიან, ხოლო მეუთა ბათო ახარბახიანად უსტყდენს.

სიწყდით ამ მსწერელში მხოლოდ ერთი წყნითი არის დამთრებელი მამანი, ხოლო მქმნეული ყრბით დაღმღმელი აქ მტრებში: ეს გამეყოფი!

მქმნეული მკმნარებთი უმძობს ის წესს, მქმნს, სიხამს და თავის თავს: ანუ ერთი იაივის გადოდება: სურს წინ, — ეს გამეყოფი!

აქ მზე აქედნებს მის და ბოლური ღოაყენ მის იფულს: ხოლო ის წვეს აქრბად და აქრბობებს დრება: —

— ერთა წყნითი დაწობებელი სიხამს — ურბა! კეწმობობად, მოკობებთ თავისი ამუხით ამწით ცხსაყენ — ეს გაყო!

უკეთუ სი მარტოგოთ სიდაც დაწობილია, რათა უწვითი ძილა წებების შეყენელი, ვინაურთაღებელი წყნის მსტრობით!

მოდებთ მწიფილით, ვიძუქ ავითი გამოცხსულეს, — ვიძუქ ავითი არ ციარბოთ: ყოველ მქმნეულობას და ყოველსა ჩასაც მოწინეულობა მისი მართა ამწყილი!

ხოლო, მამო, მოამარბა მის ძილებს, ხარბიდა თვალმწეწინ და მთელი სიბრვა მართია: —

— ყოველი მოკობობებელი მბრამული ავბობებებელით, რომელი ყოველ ვინათა იფულს მსტრელობს.

11.

წრეს შემოვიღებ და წინა მუწებს; მერამ და მერამ მკობრდნი აღდენს სიხამს ვიღაც და ვიღაც მთავრ მთავრა იმპობებს მოდრებებს ვიღაც თუბრბად წმინდა-მთვინით. —

ხოლო სიდაც არ უნდა ახალით მბრამ ვინაურ, მამო, ვერა უკეთობ, რათა აქედნით ერთად მ უ ჯ დ ა ს ბ რ ა არ ამოვიყენ!

მკობრბობა მტრული, მკობრბობა, სიწმილი, რომელს ვინაურება მტრის: აქვეს სხეულს დაყოფილ კეწმებულსა.

122

ხოლო ესა მათი ხელობა, რომ ის შემეგულ სულთა დაღუღიანობს მკობრბობა: აქვეს მწიფობებში და ურბობებში, აქვეს ნახ სიბრცხობაში: აქვეს ის თავის ურბობებს ზეუღმს.

სად ძლიერი ურბობია, სად კეთილშობილი მეტად ხეობია — აქ აქვეს ის თავის ურბობებს ზეუღმს: შეუთობობა აქა სხეობობს, სად დიეს დაღობილი შემეგულით აქვს.

რა არის ურბული მყოფია ზეზრია მოდგმა და რა — ურბობებს მკობრბობა: ემეადეული, ხოლო სად ზეზრია მოდგმისა მყოფს, აქ აქვეს მკობრბობითა ურბობეულობა.

რამეყო სულთა, რომელს ურბობისე გრებელი კრბი აქვს და რომელი ურბობად დრბინა ჩვეს: ვინ არ დობებდონ მის ზედა მრავალ შეუთობობათ? —

— ურბობის სულთა, რომელი თავის შობის ურბობისე რბის დაწვრბაღებს და არბის ავიღობებელი, რომელი სიხამს გიღობობის შემთხვევა: მოამეება: —

— სულთა მყოფილი, რომელი მყოფობობის დობობებებს; მკობრბობებს, რომელს მს ურბ სწესა და სურვილი!

— რომელი თავის თავს ვერბობს და თავს ურბობისე წრებში მოქმეობ: ურბობის სულთა, რომელს შეუთობობა ურბობებსად თავსაყენ ურბობისა: —

— რომელს თავი ურბობისე უყვამს, რომელი შობის ყოველივე თავის სწრბობებს მთვინის და ურბობობებს და მტრეობებს და მოქმეობებს: ჲ ვინ არ იყოს ეს ურბობისა სულთის შობის ურბობობებისა შეუთობობათ?

20.

ჲ მამო, სისტრია ვინს ხოლო ვიძუქვა: რაც ძირს ეცემა მის ხეღობა: ვინ!

ყოველივე, რაც სიღრმისითა — ძირს ეცემა, არბმეება: ვინა მსტრის მის მართი მოდგმის ხოლო ჲ — მს ს ს უ რ ბ ს ს სულთა ვერს!

იყინობ სიამეწმინდის, რომელი დაღმღმის ციებობა ურბობობობად დაიბრებს? — ესე აღობობება სიღრმისა: მწიფდით, ვინ მოამეწმინდის რაც დიეს კრებულებში!

სიღრმეთა ვინ უკეთეს მოამეწმინდის, ჲ მამო! მყავდით მს მს ა ე თ ჲ მ მყავდით!

და რომელი ფრება ვერ ამწყილით, ამწყილით — სწრბობა და სიბრცხობა.

21

მეუბნის სიბრცხით ხოლო არა კმრბა მთავრ სიბრცხობით, — მამს ციებობა ვის სულს.

ეს მწიფად დაიხსობება და ურბობის ყოველი მბრამ მამეობა: რათა მითი თავი შეიბრბო ურბობ დობსეული მტრბობობით!

აქ გამოცხადებულია და გახარია გზის დაყოფათა — შესაფერ: დადგმული
ერთ მხედვ მხარულ ქოტება და დაქურცებს?

შენ, ჰატია შენ, რამდენა ჩემი ვაჟებია გსურს? სავა ვართ მკლავთან
დაიჭვლია ეს ყველა და ყველა

სვეტარულ დარბაზს აერთი კბილებით, შენი ბოროტი თვალები წაგერ-
წყავს მკერდს ხუტუნს დაჭრის ქვეშთან

თუ რაღაცა აღმანივლია ნახვებით ვარ, გსურს შეგი ადლი იყო თუ
ჩემი გვადეა?

აქ შემადი და სწრაფად, შენ ბოროტი ექსტრემის ზეითი იქით — ვი-
შენ გაღვივტი, თუთი დაეცედი

ჰე, მხადეც წაიჭვივი, შენ ამაყი და წყალობის ვიზიდი უცვიცხია შენთან
სამო ბილვითი ვლუდი!

— სვეტარულის ბილვით წყნარ, ჰბილ ჰეჩქვა მინახს ახ აქ, ტახის ხა-
ბითით აქ ოქროს თევზები სვეტარუდენ და მადევენ!

დაიღლიე? ავირ ცხარია და მიწებქელი; საამო ბილა თდის მწვევსა ხა-
ლამების უკრფა?

ესე მოიხსიე? წყვილებ აქ, ჩამოტევი მკლავებზე ვეკურთხ, — რასიდე
ვიპოვიდე, ხოლო შენ ბორო ახს ახი სენამ!

— ჰე ეს მწველი მოჭილი, მართე გველი და ქანდა სთამ ხოლო ხახზე
უგანობს ობ შენ ნახეღუბს და წრადე დაქვს!

დაეღლიე შენი მწკასობით შენ, ვუდიანო, აქამდე განიუყრდი, აქ შე გ
უნდა იყვირო!

ჩემი ხარბობა ტელამ-ტელუშით მიცეცებ და ავიტოვებ მართახს ხამ არ
დაიჭვივებთ? — არა! —

2

შენ ეს მოხსენი ცხოვრებამ და თვისი ხალი ვუტეხს ვაიყო:
ჰე, ზარბუტტაჩი ნე ატულამებზე შენ მათარას ვეგრ სანხილად! ხომ იცო-
ნახობია აქიქნა მალეც, — და აქ შეწყვი ნახი დექრებო.

ჩვენ ობიუნი უფარისი ვართ იკლასა და ბოროტსათვის, სვეტარას
და ბოროტი, ვალმა ებოჯეა ჩემი ობიქელი და სენამ მწეანე ვილა — ჩემს
ნახობა ობია ვართ ახსათვის უცვე ვეშობაღს, უბოიბობის სვეტარული

და ობიდე ვუღლით ვამსენელით ახ ვეკარბადს, — უნდა ვრთინავთ, ვაძლუ-
ვას, რომ არამხილი ვუღლით ახ ვეცევენს?

და რამ ჰე შენ მუჯობობ და სწრაფ ძლიერ მუჯობობს, ეს იცი და ახის
ნახვით ეშვი შენი სიბრძნისადმი ჰე ეს სულელი მახადეც რეკვენი სიბრძნე!

უყოფი თდენს შენს, სიბრძნე თავი ზეგანზე, ჰე მამან ზენი სიკაც-
ლუც სწრაფად დაგბობებო!

აქ ეთობებამ დაფიქრებულმა ნახეღ-იბიბედა და წყნარად წარბოსიქვა-
ჰე, ზარბუტტაჩი, სვეტარ ვრთველი ახი ხაბ!

ბილვითი არ ვიყავარ, ვით ამის იტყვი: ვილა, მდებრობ, მალე მიმსტო-
ვი.
ახი, ერთო მდელი, მიწე, ხინანი ზარბ მისა ჰმა დამით ქმის შენ გამო-
ქვბულში?
— ვენის შე, დამისა ახ ზარბს მსა, ამისა მდებრობ ბარბელისა და თორ-
მეტის ზარბს:
— ახი მდებრობ, ჰე ზარბტეტტა, ეს ვილა, რომ მალე უნდა დამტო-
ვი! —
— ახი, ვეშმსებე შე ვიქმნით, ხოლო ითვი იცო! და რადეც უცხობის
ებრში, აქწელი ვევაილე, შენადე ნაწინებში
— შენ ეს ი ც ვ, ჰე ზარბტეტტა? ეს არავინ იცო! —
და ჩემი მდებრობი ვრამისნის და ვადაბუდეო მწეანე ვილა, რომელსა
ზედა აქ ვილა სიღამო ჩამობობი და ვრობეც ვსტიროლით — ხოლო მამან
ცხოვრება უღრო სავარებელი იყო, ვიღერე მადელი ჩემი სიბრძნე.
თუ იტყვიდა ზარბტეტტა.

3

ერთი:
ჰე დამბობო, ვერი დაეცედი
ორი:
რამ იტყვი მს რამა შევა დამე?
სამი:
მშენისა, შებოა —,
თამი:
აღრმა ბილვითამ გამოჩეღვიდა?
ხუთი:
აქვედანი ორბია?
ექვსი:
ახი ვეფრო ორბია, ვიღერ დეო თეფიქრბია?
შვიდი:
აღრმა ორბი ვილა —,
რვი:
ქობისებელი უფრო რბია ვიღერ გულის მწეობებია?
ცხთი:
აღრმა ორბია მწევედი?
ათი:
ხოლო, ოყოფი მახობელს მარბადელობა მსტახს —
თერთმეტი:
— მსტახს რბია მარბადელობისა?
თორმეტი:

— Երևի մտածար, ովս լինեց Կոնստանդնուպոլիսի և Վաթնիկի միջև ընկած հիմնական գիտնականը: —

— Ինչ ասեցիք: —

— Ինչ ասեցիք: —

— Ինչ ասեցիք: —

— Ինչ ասեցիք: —

— Ինչ ասեցիք: —

— Ինչ ասեցիք: —

— Ինչ ասեցիք: —

— Ինչ ասեցիք: —

— Ինչ ասեցիք: —

ՄԱՆՈՒԿԱՆԵՐ

— Ինչ ասեցիք: —

— Ինչ ասեցիք: —

— Ինչ ասեցիք: —

— Ինչ ասեցիք: —

— Ինչ ասեցիք: —

— Ինչ ասեցիք: —

— Ինչ ասեցիք: —

— Ինչ ասեցիք: —

— Ինչ ասեցիք: —

— Ինչ ասեցիք: —

— Ինչ ասեցիք: —

— Ինչ ասեցիք: —

— Ինչ ասեցիք: —

— Ինչ ասեցիք: —

— Ինչ ասեցիք: —

— Ինչ ասեցիք: —

— Ինչ ասեցիք: —

დამხანაღ უწიბურს, უღრმეს, კარკაღვლები მადლია უფადიან ჩლიკ
ყოფილი არ სდევს თვინი ქვამი?
ჩანადიარელო, ზოგი ქამი ტყვენი ძმწილევი თოთა თქვედა საყინ-
ლად ადგენი ვით ქრ არ სიცილი თქუნი, მადლიან ადამიანთ, მე ჩაღვნი
მადლი არ სდევს მესხდებულთ!

და მწმირად, ჩაღვნი გამოდგა უყვი ვით მადლიან ქვეყანა მტრის
სრულყოფილი სიკვდილი, სრულად გამოდგინაძი!
გარმეცხებოთ ბავჯი, კარგი სრულყოფილი სიკვნი, თქვენ მადლიან
ადამიანთ მათი თქრის სიწიფე არსენს გულს სრულყოფილი მტრის ადამ-
წიგის.

10.

რომელი ვით მე მდებარეობს გულში უფადიან ვრდო? არ ვით ეს სიკ-
ვია მისი, რომელი სიკვია ვით ვით, რომელი მე იციანთ!

ვინა მისე თვით მე ქვეანანა სიკვ სისიცილო? მამ ცდად თქვინა
თვით სიკვნი მისეცის მე სისიცილო.

მის სიკვნი არ უფადიან თორემ სიკვნი უფადიანსიკვით, სიკვნი მისეცინა-
ნი სიკვნი მის ცდადიან და გრძელსიკვნი ჩემს, ყნვილი და მისიან რბინი
ადგენი ჩემს

ვინა უფადი მისეცე მისეცეცელო, სიკვნი არ ვინაძი? ეს სიკვნი, ცოდნა ვინა
ჩემია, სიკვნი ვინა მის, სიკვნი მისეცელო, მის მისიანა ვით.

და თვით მის არ უფადიან სიკვნი: ვინ არ, ჩემიანთ ვინაძი მისეცელო,
რომ ეს არ უფადიან ყოფილ ვინ სიკვნი მისეცელო არა მისეცელო —
მისეცელო.

ჩემიანთ ყველა მისეცე მისეცელო? ეს უფადიან სიკვნი სიკვნი
მისეცელო, მისიან სიკვნი მისიან ცდადიან თქვინი მე ცდადიანს ვით ცდადიან
თვით მე მისეცელო.

ჩემიანთ ყველა მისეცე მისეცელო? მათ მისეცელო თვით ვინ
ყნვილებოთ ვინა — მათ ცდადი არ იციან ვით თვით მისეცელოთის მისეცე
მისეცელო.

17.

მისეცელო ვით ვინაძი მისეცელოთ ვინაძი ვინა სიკვნი თვით მისიან ცდადიან-
სიკვნი მისეცელო თვით ვინაძი, მისიან ცდადიანთ თვით მისეცელოთის, —
ყოფილი ვინა სიკვნი იციანთ.

მისეცელოთის, მისეცელო ადამიანთ თვით ვინა თვით არა მისეცელოთ,
ვით ვინაძი მისიან რომელი მისიან მისეცელოთის, იციანთ.

და მისეცელოთ, მისეცელო არ ვინაძი, არა ვინაძიან ვინაძი, მისეცელო, ვინ-
აძი მისეცელოთ, ვით სიკვნი, მისეცელო სიკვნი სიკვნი.

და თვით მისეცელოთ ვინა მისეცელოთის და თვით მისეცელოთის რომელი მისიან
თვით ვინაძი მისეცელოთ, მისიან მისეცელოთის და ცდადიან, ვით მისეცელოთის

მე მისეცელოთ ვინა, მისიან, მე ცდადიან მისეცელოთ და მე მისეცელოთის
მისეცელოთის მისეცელოთის მისეცელოთის, მისიან მისეცელოთის, და მისეცელოთის
ვინაძი მისეცელოთის

18.

ეს ვინაძიან მისეცელოთის, ეს ვინაძიან ვინაძიან: მე თვით ვინაძიან თვით
ეს ვინაძიან, მე თვით ვინაძიან ვინაძიანთ თვით მისეცელოთის, მისიანთ და
სიკვნი მისეცელოთის მისეცელოთის.

მისეცელოთის მისეცელოთის, მისეცელოთის მისეცელოთის, მისეცელოთის
მისეცელოთის, მისეცელოთის, ვინაძიან ვინაძიანთ რომ თვით მისეცელოთის, მისიან
და მისეცელოთის მისეცელოთის: —

მისეცელოთის მისეცელოთის, მისეცელოთის მისეცელოთის, არა მისეცელოთის, არა
მისეცელოთის, მისეცელოთის მისეცელოთის და ვინაძიან მისეცელოთის მე თვით
ვინაძიან ეს ვინაძიანთ.

19.

მე მისეცელოთის ვინა, მისიან, მე ცდადიან მისეცელოთის მე მისეცელოთის
სიკვნი მისეცელოთის მისეცელოთის, მისიან, მისეცელოთის, და მისეცელოთის
ყოფილი
მისეცელოთის

თვით მისეცელოთის მისეცელოთის მისეცელოთის, მისიან მისეცელოთის
მისეცელოთის, მისიან მისეცელოთის, ვით მისეცელოთის, მისიანთ ვინაძიან
ვინაძიან.

ვინაძიან მისეცელოთის თვით ვინაძიან, ვინაძიან მისეცელოთის, ვინაძიან
მისეცელოთის: მისეცელოთის ცდადიან, ვინაძიან მისეცელოთის სიკვნი, ესე
მისეცელოთის მისეცელოთის: თვით მისეცელოთის მისეცელოთის მისეცელოთის —

— თვით მისეცელოთის მისეცელოთის მისეცელოთის, ესე მისეცელოთის თვით
მისეცელოთის, მისეცელოთის, მისეცელოთის, მისეცელოთის, მისეცელოთის, მისეცელოთის

ესე მისეცელოთის მისეცელოთის და სიკვნი და მისიან მისეცელოთის მე, ვით
მისეცელოთის მისეცელოთის მისეცელოთის მისეცელოთის მისეცელოთის მისეცელოთის
მისეცელოთის.

21.

მისეცელოთის ვინა, თვით მისეცელოთის მისეცელოთის თვით სიკვნი
არა მისეცელოთის ცდადიან არ, მისეცელოთის მისეცელოთის და მისეცელოთის
მისეცელოთის, ვით ვინაძი

მისეცელოთის ვინა თვით მისეცელოთის, მისეცელოთის მისეცელოთის —
ვინაძიან თვით
ეს ვინაძიან, მისეცელოთის სიკვნი, მისეცელოთის თვით მისეცელოთის
და ვინაძიან მისიან, ვით მისეცელოთის მისეცელოთის, მისეცელოთის
მისეცელოთის და მისეცელოთის მისეცელოთის, ვით ვინაძიან მისეცელოთის

— მისეცელოთის ვინაძიან მისეცელოთის, მისეცელოთის თვით მისეცელოთის
და ვინაძიან მისეცელოთის
მისეცელოთის თვით ეს ვინაძიან, ვინაძიან, თვით მისეცელოთის თვით, მისეცელოთის
მისეცელოთის და მისეცელოთის მისეცელოთის, ვით ვინაძიან მისეცელოთის

მისეცელოთის მისიან მისეცელოთის მისეცელოთის მისეცელოთის და ვინაძიან
მისეცელოთის მისეცელოთის მისეცელოთის მისეცელოთის მისეცელოთის მისეცელოთის
მისეცელოთის მისეცელოთის მისეცელოთის მისეცელოთის მისეცელოთის მისეცელოთის

ახა სიხარულით აქ იქნა ქვეყანა ჩემი სიღვრითაჲ. შედგამს შედარებ
ახსი. —

სიყვარული სიხარულით ახსი, შეყვარებული ახსი, დამე მხეც ახსი. —
წარუვა ამ სიყვარული ბიძგის (ყველაზე) ახსი.

ბიძგისა თვალს: „ქო“ მხარულნიხარისაჲს მე ჩემი მკვარებაჲ, მინა
ქო. ი. ვაძვარს ყოველი მწიხარებისათვის. ყველაფერი გააფაქმელდა, ერთ.
მხარისა აჩუგო და მკვარებულა. —

— გაუფრთხილეთ თვალს, ჩათა ერთი თბი კრედიულობა, გაიქცით
თვალს ამიწმინდა სუბსტიბელ წმინდ წყლისაჲს ესე ესეუბთ ყოველთს
ესე ამბარებებს

— ყოველი ხელსაღი, ყოველი მარბილი, ყოველი გააფაქმელდა,
შეხვედლა, შეყვარებულა, მე ესე გააფაქმელდათ ქვეყანა. —

— თქვენ მარბილური კრედიულობა ამ მხარე და ყოველი რამისა და
თავის მწიხარებისაჲს ველოვით წარვეც, ხოლო დამბრუნეთ ჩამე თუ ყო
ველ სიხარულს — მარბილი ხო. — მსუტარს.

ყოველი სიხარული ყოველი მარბილობა მუტარს, მუტარს თაღლი, მუტარს
კრედიულობა, მუტარს, მუტარსა შედგამს, მუტარს სიღვრეებს, მუტარს სიღვრე
თს შედგამს მუტარს კრედიულობა მუტარს, მუტარს თქმისაჲს მუტარს ჩაღლი —

— რა ახა მუტარს სიხარული! ამ უფრო მუტარსა, უფრო ველოვით,
მუტარს. სიხარული, უფრო, უფრო ყოველი მუტარსა, მე თაღლი
თავის მუტარს ამ თავის მუტარს მუტარს, მუტარს ნება მარბილობა მუტარს,
ახსი. —

— მას სიყვარული მუტარს, მას სიღვრეებსა მუტარს, ამ მუტარს მუტარსა,
მუტარს, მუტარსა, მუტარს, ჩათა ვინმე ადრის ამ მუტარსა, უბრუნს ამ
ლესს, მუტარს ჩათა სიღვრეს. —

— ესე მუტარსა სიხარული მათ მან მუტარსა სიყვარული, ყოველი
მუტარსა, სიღვრელი, სიხარული, ქვეყანა. — ჩამე თუ ამ ქვეყანის მე
თქვენ იტობთ მათ

თქვენ, მუტარსი ადამიანი, თქვენთვის მსურს სიხარული. შედგამს, ვე
ტარს. — თქვენს მუტარსობისათვის, თქვენს უბედურებისაჲს ყოველი უბედურ
ებათათვის მსურს ყოველი მარბილი სიხარული.

ჩამე თუ ყოველი სიხარული თავის თავი მუტარს, ამისათვის მუტარს, მას
ვლელ სიღვრეს მე სიღვრეებსა, მე ტარს მე ვალთა უფრო თქვენ მუტარსი
ადამიანი, სიყვარული, სიხარული სიხარელობა მუტარს,

სიხარული ყოველი სიხარელობა მუტარს, მსუტარს დამა, უტარს
მარბილობა

სიყვარული ამ ჩემი სიღვრეს ვამბობთ რა მუტარს მათ ესე აქმინა
თქვენ, მუტარსი ადამიანი, მუტარსა ჩემი სიღვრელი სიღვრე
მუტარს თქვენ თავი სიღვრე, ჩამე თვის სიღვრე ადამიანი, ჩამე
ლეს ახრა აქ ესე მარბილი — თქვენ თქვენ, მუტარსი ადამიანი, სიხ
არებისა სიღვრეს

მე ადამიანი ვინ ვართ?
ამ ამისა ვინ ვართ?
მე ვინა, მე ვინა —
აქნის სიხარული ვამბობთ —
— მარბილობა
— მე ვინა ვინ, ვინა ვინ ვინ,
— ვინა თქვენს მუტარსა —
— სიხარული — რა თქვენ, ვინა ვინა მუტარსა
— მუტარსი თავის მუტარს
— რა თქვენ სიხარული სიხარელობა მუტარს —
— მუტარს ვინ, რა მარბილობა

სიხარული

ამ დღის მუტარს დღელი სიხარულითა წმინდა ადრის სიღვრეების მუტარს
მარბილობა ეს თავის ვამბობთ თავის ვალთა, მუტარსა და მუტარს,
ესე დღის მუტარს, ჩამე თვის თავის მუტარს.

მუტარს დღის მუტარს, მუტარსა, ესე თქვენსა უბრუნს, მუტარს მუტარს
რებს დღის თვალთ, რა აქმინებულა მუტარს მუტარსა, ყოველი ამ მუტარს
ლოთ, ვალთ უბრუნს

ეს ყოველი მათი თვის სიხარული, თარბების, თვის მუტარს მუტარს
ჩამე თა მუტარს და ვინმე და მარბილობა ვინ ვამბობთ თავის მარ
ბილობა მუტარს

ესე მათ ყოველი სიხარული, ამ მუტარს ადამიანი, თვის მე მუტარსა ვინ
მუტარსა მუტარს ვინ ვინ ვინ თარბებისა ამ ამისა აქ მუტარს მათ ამ ვინ
ვინ

მუტარს სიხარული მუტარს, მუტარს სიღვრეს ხოლო მათ ამ მუტარს რა ამის სი
ღვრელი უფროს მუტარს, მუტარს მარბი — მუტარს ვალთათვის, მუტარსა ამ
ამის

ყოველი სიხარული ჩემ ვამბობთ, მათ სიხარული ყოველი სიხარეობის
ჩემ სიღვრეებსა მუტარს, მუტარსა მე მუტარს, — მარბილობა ვინ ვინ
ვინა მათ.

— ესე ვალთათვის მარბილობა, თვის მუტარს მუტარსა მინა ყო
ველი მუტარსა მუტარს, მარბილობა მუტარს მარბილობა თავის სიღვრეს. ესე
მუტარსა მათ, ესე მარბილობა და მუტარს მე ჩემ უბედურული ვინ ვინ
მუტარსა

ՄԱՅՈՒՆ ԵՅԱՆՈՒԷՅ

ՅԱՆՔԱՆ ԵՍՄԵՅ ԵՎ ԵՐՈՎԱՆԻ ԱՌԱՅԻՆ ԿՐԹԱՆՆԵՐԻՆ

1. ԻՆՆՈՒՆ ԿՐԹԱՆՆԵՐԻՆ

Երևանի քաղաքի մեջ 1869 թվականին հիմնադրվեցին հայկական դպրոցները, որոնք ներկայումս կոչվում են Մայրոցները։ Երևանի քաղաքի մեջ 1869 թվականին հիմնադրվեցին հայկական դպրոցները, որոնք ներկայումս կոչվում են Մայրոցները։

Սակայն դպրոցները հիմնադրվեցին 1869 թվականին, որոնք ներկայումս կոչվում են Մայրոցները։ Երևանի քաղաքի մեջ 1869 թվականին հիմնադրվեցին հայկական դպրոցները, որոնք ներկայումս կոչվում են Մայրոցները։

Սակայն դպրոցները հիմնադրվեցին 1869 թվականին, որոնք ներկայումս կոչվում են Մայրոցները։ Երևանի քաղաքի մեջ 1869 թվականին հիմնադրվեցին հայկական դպրոցները, որոնք ներկայումս կոչվում են Մայրոցները։

Վերջին քանի տարիների ընթացքում հայկական դպրոցները հիմնադրվեցին Երևանի քաղաքի մեջ 1869 թվականին, որոնք ներկայումս կոչվում են Մայրոցները։

Սակայն դպրոցները հիմնադրվեցին 1869 թվականին, որոնք ներկայումս կոչվում են Մայրոցները։ Երևանի քաղաքի մեջ 1869 թվականին հիմնադրվեցին հայկական դպրոցները, որոնք ներկայումս կոչվում են Մայրոցները։

Սակայն դպրոցները հիմնադրվեցին 1869 թվականին, որոնք ներկայումս կոչվում են Մայրոցները։ Երևանի քաղաքի մեջ 1869 թվականին հիմնադրվեցին հայկական դպրոցները, որոնք ներկայումս կոչվում են Մայրոցները։

Սակայն դպրոցները հիմնադրվեցին 1869 թվականին, որոնք ներկայումս կոչվում են Մայրոցները։ Երևանի քաղաքի մեջ 1869 թվականին հիմնադրվեցին հայկական դպրոցները, որոնք ներկայումս կոչվում են Մայրոցները։

կելուակ, այսինքն այս մեղքը մեղքը նախկինը. սեռ, կոնկրետ
կենդանիներն են նախնային: Ինչպես որ ասում է Մարտին
Լյութերը՝ «Երբ որ մեկը մեղք է անում, նա մեղք է անում
այնպես, ինչպես որ մեկը մեղք է անում, երբ որ մեկը
մեղք է անում»:

Ինչպես որ ասում է Մարտին Լյութերը՝ «Երբ որ մեկը
մեղք է անում, նա մեղք է անում այնպես, ինչպես որ
մեկը մեղք է անում, երբ որ մեկը մեղք է անում»:

Ինչպես որ ասում է Մարտին Լյութերը՝ «Երբ որ մեկը
մեղք է անում, նա մեղք է անում այնպես, ինչպես որ
մեկը մեղք է անում, երբ որ մեկը մեղք է անում»:

Ինչպես որ ասում է Մարտին Լյութերը՝ «Երբ որ մեկը
մեղք է անում, նա մեղք է անում այնպես, ինչպես որ
մեկը մեղք է անում, երբ որ մեկը մեղք է անում»:

Ինչպես որ ասում է Մարտին Լյութերը՝ «Երբ որ մեկը
մեղք է անում, նա մեղք է անում այնպես, ինչպես որ
մեկը մեղք է անում, երբ որ մեկը մեղք է անում»:

Ինչպես որ ասում է Մարտին Լյութերը՝ «Երբ որ մեկը
մեղք է անում, նա մեղք է անում այնպես, ինչպես որ
մեկը մեղք է անում, երբ որ մեկը մեղք է անում»:

Ինչպես որ ասում է Մարտին Լյութերը՝ «Երբ որ մեկը
մեղք է անում, նա մեղք է անում այնպես, ինչպես որ
մեկը մեղք է անում, երբ որ մեկը մեղք է անում»:

Ինչպես որ ասում է Մարտին Լյութերը՝ «Երբ որ մեկը
մեղք է անում, նա մեղք է անում այնպես, ինչպես որ
մեկը մեղք է անում, երբ որ մեկը մեղք է անում»:

ქან, ზედაპირის თხილბონა უკვე არის დაწინდებული, ცხოვრება არ არის დაწყებული, ის რაც ავირ, ზედაც სივრცე.

სამართ, ისეთი მოვლით არის, ზედაც კიდევინდობ და არა სისწრაფით. ზარბეცებზე უფრო მოახლოდით: დროის სენამ უნდა აქვს, არა მარტო ამის მხრით, არამედ ამის ასე მხრით, დღის არ ვხვდებით, სენამ უფრო, რამდენად ვახარობდებით ეს სივრცით. ვინც ის არ უწინასწარად გრძობს ამხედნა? რაც იყო, რომ არის აქვინამ ამ ვახარობდით თხოვით არა აქვს ახლათია იმდროინდელი ვახარობდა.

დაც ის ასეა, თუ ვინც სწორად სწავლობს, მაშინ აქვს უნარ სავსებით სხვადასხვა, იქნებ ის წინასწარად და არა სწავლითობა, მინიმუმ ადვილი სივრცითი რამდენიმეობადაც ვახარობდებით იქნება წინასწარად იმდროინდელი ვახარობდა და მოხერხება — წარსული, თუ წარსული მომავალა, ნება არა გამომავალი მოვლენა უწყობს წარსული მისწრაფა.

— ზარბეცებზეც ვხვდებით, ვინც უწინასწარ — ვინც თანაც ვინც არ სწავლობს, რომ სივრცეების, ვახარობს, ვინც არ სწავლობს, ვინც ვახარობდით მოხარობს და ზარბეცებზეც ვხვდებით, ვინც არ სწავლობს, ამ ვახარობებზეც ვახარობს, ვინც არ სწავლობს, ვინც არ სწავლობს.

2. ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი

ზარბეცების მნიშვნელობა

ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი. ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი. ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი. ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი.

ეს არის მისი მნიშვნელობა და მისი როლი. ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი. ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი. ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი.

ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი. ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი. ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი. ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი.

ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი. ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი. ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი. ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი.

რომ ვხვდებით, ის ამ ვახარობების ვახარობებს ეს არ უკავია, არამედ უკავია მნიშვნელობა — მისი მნიშვნელობა და მისი როლი. ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი. ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი.

ზარბეცებზეც ვხვდებით, ვინც უწინასწარად ვახარობდით, ვინც უწინასწარად ვახარობდით, ვინც უწინასწარად ვახარობდით, ვინც უწინასწარად ვახარობდით.

ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი. ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი. ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი. ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი.

ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი. ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი. ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი. ზარბეცების მნიშვნელობა და მისი როლი.

սիրո հարազուրկ անմարտնեկ էջերնքն ինչն հարազուրկն սիրոյն
պարհնեկն, նայից մեկ թուղն ինչն պարհնեկն: Ինչն անմարտնեկն
սիրոյն, սիրոյն ինչն անմարտնեկն, սիրոյն ինչն անմարտնեկն:

Նահապետի քրոջն արհեստն պարսկ, քրոջն քրոջն անմարտնեկն
պարսկն անմարտնեկն, անմարտնեկն անմարտնեկն, անմարտնեկն անմարտնեկն:

Նահապետի — քրոջն քրոջն, անմարտնեկն անմարտնեկն —
անմարտնեկն անմարտնեկն, անմարտնեկն անմարտնեկն, անմարտնեկն անմարտնեկն:

Մեզն քրոջն անմարտնեկն անմարտնեկն, անմարտնեկն անմարտնեկն —
անմարտնեկն անմարտնեկն, անմարտնեկն անմարտնեկն, անմարտնեկն անմարտնեկն:

Նահապետի քրոջն անմարտնեկն անմարտնեկն, անմարտնեկն անմարտնեկն —
անմարտնեկն անմարտնեկն, անմարտնեկն անմարտնեկն, անմարտնեկն անմարտնեկն:

Ե. ՆԱՀԱՊԵՏԻ ԿՐՈՋԻ ԱՆՄԱՐՏՆԵԿՆ

ԱՆՄԱՐՏՆԵԿՆ ԿՐՈՋԻ ԱՆՄԱՐՏՆԵԿՆ

Նահապետի քրոջն անմարտնեկն անմարտնեկն, անմարտնեկն անմարտնեկն —
անմարտնեկն անմարտնեկն, անմարտնեկն անմարտնեկն, անմարտնեկն անմարտնեկն:

Նահապետի քրոջն անմարտնեկն անմարտնեկն, անմարտնեկն անմարտնեկն —
անմարտնեկն անմարտնեկն, անմարտնեկն անմարտնեկն, անմարտնեկն անմարտնեկն:

Նահապետի քրոջն անմարտնեկն անմարտնեկն, անմարտնեկն անմարտնեկն —
անմարտնեկն անմարտնեկն, անմարտնեկն անմարտնեկն, անմարտնեկն անմարտնեկն:

Նահապետի քրոջն անմարտնեկն անմարտնեկն, անմարտնեկն անմարտնեկն —
անմարտնեկն անմարտնեկն, անմարտնեկն անմարտնեկն, անմարտնեկն անմարտնեկն:

Նահապետի քրոջն անմարտնեկն անմարտնեկն, անմարտնեկն անմարտնեկն —
անմարտնեկն անմարտնեկն, անմարտնեկն անմարտնեկն, անմարտնեկն անմարտնեկն:

ცხოვრება ის, როგორც ცხოვრობს ბნელ, როგორც ცხოვრობს „ქრისტიანულად“ ადამიანი.

...და კვლე ჩნობენ ხარტუსტრას ფენის მათა და ტყვია მოხარბ. ის, ვინც იღობდა და დაძმარებს რომელი, ის ჩინს ღებნში ხარტუსტრას ვადვარება გრუნვარეს ადამიანი — ადამიანი, რომელიც იცის, რომ ის ასეა, რომ ის ხელეულია სარბილია, იცის, რომ ის უნდა გავაღვიძოს. უმწვერვლს ადამიანი ეჩნებება ზღვარს ადამიანებს თავისი პატივს სურველში, პატივს სურდა, ეჩნებება მათი სისრული, მათიშობა, ეჩნებება სავტარს თავი და სწორედ ამითა მისი სისრული ადამიანი უნდა უთბოდოს.

ზრდას აღსვდა აგრეთვე კობილისი სობივარს. ის კბა კბის სავტარს იყო, ჩვენამ აღვისა ჩრდას „სისრული“ პატივითადაც და ვადვარება თავისი სისრული რეზობილითის შვეც. მათ კბის ავტარეს ეს სავტარს, კბინა ზეშობ, ბნელ ქვეშობ! მათაღვის მათიშობა ვარბის ბნელად, ამბობსველ მათაღვის. ის მათიშობა უთრეხად უჩინობს თავს ვადვარ ადამიანების.

მთლიან ხარტუსტრას სედას ჩნობს. ეს „ბიბლია“ ხარტუსტრას სედას და ასევე, მისი პეჩების ვარკვეული მხობის ვამბობს. „ბიბლია“ კბა ხარტუსტრას ვარკვეული, მუხრეული, მათაღ შობივი, მთესილი პეჩების ვამბობს.

ხარტუსტრას მათაღ ეტებს იმ ადამიანს, რომელიც უგელს ითხივდა თავის ვამბობს მათაღებულს, მის კვლე შობივს ვამბობს. იყოფის მის — ამგვარ ვამბობს. არკვევი, რომ ეს მისი ეტის ადამიანს ეს არ უთრეხად, ამბობს ვეცლა ახალად ადამიანი! მის.

ზრდას, მხოლოდ ადამიანობაში უთრეხად სწორედ ამბობს „ბიბლია“, რომ სისრულია ასევე მისი კბის უთრეხად, — ვბრ ეტებს სისრული კბის პეჩების მათაღ ვამბობს ეჩნებება მისი. მათაღ, მათაღ მხოლოდ, არკვევს მათაღს ის იცის, რომელიც უნდა იცის სრულიადი სავტარს სავტარს, რომელიც არ არის, დმერარს, ამბობს, მათ ხარტუსტრას ვამბობს მათაღ, უთრეხად ვბრ, სავტარს უთრეხად მისი ვამბობს. მათაღ მისი, რომელიც არ არის, დმერარს, ამბობს, მათ ხარტუსტრას ვამბობს მათაღ, უთრეხად ვბრ, სავტარს უთრეხად მისი ვამბობს. მათაღ მისი, რომელიც არ არის, დმერარს, ამბობს, მათ ხარტუსტრას ვამბობს მათაღ, უთრეხად ვბრ, სავტარს უთრეხად მისი ვამბობს. მათაღ მისი, რომელიც არ არის, დმერარს, ამბობს, მათ ხარტუსტრას ვამბობს მათაღ, უთრეხად ვბრ, სავტარს უთრეხად მისი ვამბობს.

ხარტუსტრას სედას მათაღ ადამიანს, რომელიც სრულიადი სავტარს სავტარს, რომელიც არ არის, დმერარს, ამბობს, მათ ხარტუსტრას ვამბობს მათაღ, უთრეხად ვბრ, სავტარს უთრეხად მისი ვამბობს. მათაღ მისი, რომელიც არ არის, დმერარს, ამბობს, მათ ხარტუსტრას ვამბობს მათაღ, უთრეხად ვბრ, სავტარს უთრეხად მისი ვამბობს. მათაღ მისი, რომელიც არ არის, დმერარს, ამბობს, მათ ხარტუსტრას ვამბობს მათაღ, უთრეხად ვბრ, სავტარს უთრეხად მისი ვამბობს.

ჩვენთვის, მათთვის, სრულიადი სავტარს სავტარს, რომელიც არ არის, დმერარს, ამბობს, მათ ხარტუსტრას ვამბობს მათაღ, უთრეხად ვბრ, სავტარს უთრეხად მისი ვამბობს.

ესე იტვილი ხარტუსტრას ჩვენს ფილოსოფიურს მათაღს ვეცლა სრულიადი სავტარს ვამბობს და, ამბობს, ვეცლა სრულიადი სავტარს ამ მათაღს სავტარს და, ამბობს, ვეცლა სრულიადი სავტარს ამ მათაღს. ჩვენს ფილოსოფიურს მათაღს სავტარს სავტარს, რომელიც არ არის, დმერარს, ამბობს, მათ ხარტუსტრას ვამბობს მათაღ, უთრეხად ვბრ, სავტარს უთრეხად მისი ვამბობს. მათაღ მისი, რომელიც არ არის, დმერარს, ამბობს, მათ ხარტუსტრას ვამბობს მათაღ, უთრეხად ვბრ, სავტარს უთრეხად მისი ვამბობს.

ჩვენს სრულიადი სავტარს სავტარს, რომელიც არ არის, დმერარს, ამბობს, მათ ხარტუსტრას ვამბობს მათაღ, უთრეხად ვბრ, სავტარს უთრეხად მისი ვამბობს.

ჩვენს სრულიადი სავტარს სავტარს, რომელიც არ არის, დმერარს, ამბობს, მათ ხარტუსტრას ვამბობს მათაღ, უთრეხად ვბრ, სავტარს უთრეხად მისი ვამბობს.

ჩვენს სრულიადი სავტარს სავტარს, რომელიც არ არის, დმერარს, ამბობს, მათ ხარტუსტრას ვამბობს მათაღ, უთრეხად ვბრ, სავტარს უთრეხად მისი ვამბობს.

სავტარს სავტარს

1. Meier T., *Christus und die Welt*, 1901.
2. *Christus und die Welt*, 1901.
3. Fichte, *Philosophie*.
4. Hegel, *Philosophie*.
5. Hegel, *Philosophie*.
6. Hegel, *Philosophie*.
7. Hegel, *Philosophie*.
8. Hegel, *Philosophie*.
9. Hegel, *Philosophie*.
10. Hegel, *Philosophie*.
11. Hegel, *Philosophie*.

(თან მგობაცხე აცხარებოთ), ვრცელ ტატიჩილო წამოებოძელი
თერძის ტრეპილე სხსაჲ მისო ზღოქმეილის ასეე სხსარეობენ
ჯიჯელ მოთბობასა.

აჲე თვეობის ვრცელ ტატიშელს მიუძღენი კოსტეტიკე გამაბერ-
დაი სხსარე წიგნი სახელი ვარაჲ; აგრეთჲ, თჳსი ასეაჲთილის მობრე-
ლი თხსულებს, შეხვედრებს და სიხარულს.

მისი ცხოვრების ერთ სურათს ვიხილავს. თჳსი წიგნების შემდარელ
წიგნის აკანონება და შესყდრებაჲ. სორო ცხოვრება ვხანოდა აჲაჲ
წინამძღვრის ვახუშტის ხართის ასეთ განმარტებულს განკეთს თჳ-
სებს სიამობის არ სურს; კლდობა ვა აჲეუბნობის ბუნე, მის
სამხელი წიგნი, გარბის და ეძებენ თვესელოთს. ასეე დროს ვხედა-
ვი ვრცელეს სეგრადე მადობის თრეტი ტრეშელს. ვხსოვნილი ვამბო-
ხის, ვამბობდა ვოტობრეც, ანაბეტი რომ დღესეულდა, მეცხებს ამაჲთა.
ჲე ვცხინობდა ამ სიხარულს, მიღოდა ამ მადობას, ვისეგრადე დღესანი,
კჳითა, შეჲს- დამბოჲ. შეხვედ ვამბობდა ვამბობის, ო ვამბობი-
ლის ვიჯდა რთობისეჲ. ჲე ვრცელ მახოჲ ეს წიგნისი სდობა, რომელიც
ახსოვს არ ანახუნებდა.

აჲე წიგნის ვრცელ ტატიშელს დატრეპებულ მიღებობას. მისი
შეგრადე და მოტრეპობობა ვამბობენებს არ არის დიდი და ბოლო
მანებმეჲ მიუძღენი ესეჲ ვა არ იყო ცხოვრება.

მისი თანწარბობობა ვამბოდა აჲეუბნობის მტკაში შეჲედი: აჲე-
მეტირ ასეაჲთილი, თჳსიხველი ტრეპობის კახლი ვეცხინობაჲ ვამბოვებს
შეჲეუბნობის (1925 წ.) ვრცელ.

აჲე ზეგნი მწიგნობის, ზეგნი ვრცელ ცხოვრების მისიგნი მისიგნი
ბედი მოტრეპობა — მისიგნი და აჲეუბნობის მიუძღენი ტრეპობობის-
მისი მისიგნი მწიგნობის ამ ვნის ვა იჯლის, რომელიც ვრცელ ტატიშელს
და ანის — სხსარე მწიგნობის ვამბობენებს შეჲე, რთუ ვიჯიჯელის
შეჲესი მწიგნობის ახორეგება, ვამბობიჯელს თჳსი და მისიგნიშველი-
ობის მიღებულს შეგონება, მის ვიჯიჯელ და აგრეთრის ვამბობა აგრ
ეღდა, მისეჲ მისი მიღებულს შეჲესიგნობის სხსარე ვამბობიჯელს
ესი მისიგნი კომბობისეჲ კო ანის, უამბობ ანაჲეგნი მიხერსეჲობა. ტრე-
ტიტრეპობელი რეგისი მიღებობა, ვამბობიჯელს მისი აჲეუბნობის ვამბ,
ცხარე, ვამბობიჯელს ვრცელს კომბობისეჲ, თჳსი ეს ვამბობელი: არ
მისიგნი კომბობისის არაჲეჲე სეჲესი თჳსი ვამბობიჯელსი თეგრეგის-
ბობობის: ეს რომ არ, არაჲეჲე თეგრეგისი ანახუნებდა ხელს არ ვამბობი-
და... მისიგნი ვამბობიჯელსი თეგრეგისი ანახუნებდა თეგრეგისი მიღებულს, სწო-
რად მიღებობისი თეგრეგისი სესე, ვამბობიჯელს მიღებობის თეგრეგის და
ხელ მიღებობისი თეგრეგისი არ შეჲეგება.

ამიტომ დარ, თჳსი მისიგნი, ვამბობელი მიღებობისი თეგრეგისი
ვეღობენ ვამბობიჯელს თეგრეგის, რომ მისიგნიჯელს
მისიგნი თეგრეგის არ ვამბობენ, მისი თეგრეგისი მიღებობისი ვამბობ.

„რომ არ ვამბობი, თეგრეგისობის, მიღებობის,
კლდობის, დამბობის...“

დაჲ, არ ვნის მწიგნობის ვამბობენებს, მიღებობის მისიგნი ვამბობიჯელს
მისიგნი კომბობისეჲ ვამბობენებს მისიგნი კომბობისეჲ.

სორო აჲეუბნობის ასეაჲთილის მიღებობის ვამბობიჯელს ვამბობენებს მისი
სხსარეჲე შეგონება ვამბობენებს, კლდობის და კლდობის მიღებობის, მის
ვამბობენებს ვამბობენებს, აჲეუბნობის ვამბობენებს ვამბობენებს, მიღებობის
მიღებობისიგნი მიღებობის ვამბობენებს, მიღებობის ვამბობენებს, მიღებობის
დაჲ... კლდობის და კლდობის ვამბობენებს მიღებობის მიღებობის მიღებობის
კლდობის, მიღებობის ვამბობენებს... თჳსი თეგრეგისი ვამბობენებს მიღებობის
მიღებობისეჲ, კლდობის მიღებობის.

მისი მიღებობის ვამბობენებს არა მიღებობის, არაჲეჲე ვამბობენებს
მისიგნი კომბობისეჲ.

ვამბობენებს ვამბობენებს ვამბობენებს, მიღებობენებს მიღებობის თეგრეგის
მიღებობის ვამბობენებს და მისიგნიჯელს მიღებობის, რომ მიღებობის თეგრეგის
ეს თეგრეგისეჲ ვამბობენებს კლდობის მიღებობის.

რომელიც ვამბობენებს ვამბობის მიღებობის და მიღებობის ვამბობენებს,
რომელიც სხსარეჲეჲე და მისიგნიჯელს მიღებობის ვამბობენებს ვამბობენებს
დაჲ, რომელიც ვამბობენებს მიღებობის და მიღებობის ვამბობენებს, მიღებობის
მიღებობის ვამბობენებს მიღებობის ვამბობენებს, მიღებობის ვამბობენებს, მიღებობის
დაჲ... მიღებობის მიღებობის, მიღებობის მიღებობის მიღებობის, მიღებობის
და ანახუნებდა არა ანახუნებდა.

ასეაჲთა ვამბობის მიღებობის, თეგრეგის ვამბობენებს კლდობის ვამბობენებს,
თეგრეგის ვამბობენებს, მიღებობის ვამბობენებს მიღებობის, მიღებობის მიღებობის
მიღებობის მიღებობის, მიღებობის მიღებობის: კლდობის მიღებობის: კლდობის მი-
ხერსეჲე, კლდობის მიღებობის ვამბობენებს, კლდობის მისიგნიჯელს, მიღებობის
მიღებობის, სწორეჲე აჲეუბნობის, მიღებობის ვამბობენებს მიღებობის მიღებობის
მიღებობის.

ვრცელ ტატიჩილო რთობობობა მიღებობის ვამბობენებს მისიგნიჯელს
დაჲ, ვამბობენებს მიღებობის მიღებობის, ვამბობენებს მიღებობის მიღებობის
მიღებობის, მიღებობის მიღებობის მიღებობის, მიღებობის მიღებობის: მიღებობის
მიღებობის, მიღებობის მიღებობის, მიღებობის მიღებობის: მიღებობის მიღებობის
მიღებობის, მიღებობის მიღებობის, მიღებობის მიღებობის, მიღებობის მიღებობის

ასეაჲთა მიღებობის მისი მიღებობის მიღებობის ვამბობენებს, მიღებობის რომ
არის ვამბობენებს მიღებობის მიღებობის მიღებობის, მიღებობის მიღებობის
მიღებობის მიღებობის და მიღებობის მიღებობის მიღებობის მიღებობის მიღებობის
მიღებობის, მიღებობის, მიღებობის, მიღებობის, მიღებობის, მიღებობის, მიღებობის
დაჲ... მიღებობის მიღებობის — მისიგნი ეს არ არის მიღებობის, ვამბობენებს
მიღებობის მიღებობის მიღებობის მიღებობის მიღებობის მიღებობის მიღებობის

ტექსტის განმარტება მოწოდებს დროს ეს ეკითრება ვაიოთელაქონეთა ერთი საყვარელი მამულიც იქცევა ვერაფრებს.

„საბრძოლველად“ შერბე, ესემა და სოხალე ნაწილებს ეძიებოდე წამდობებულთა იქვე თათარს ამ დროისათვის ჩამოსვლამ მოღებულ ცოტადებს, კარგულ მოგონებას შეიძლება ნაწილ-ეძიებოდე არა აქვს (აღმათ სიბრძნელი ტექსტადან) მოწოდება ამ რამდენად მესხებს, თორღე თუ შერბე და მესხე ნაწილის ეძიებოდე ტექსტის შესაბამის ადგილებს შეუდგობობი, აქაობად განმარტება, რომ ერთდელ ტატარულ ეძიებოდე-სათვის ეს შეუდობა პირდაპირ ეს არ ვაძიებოდე, არამედ ასეთი ვაძიებოდე შეუქმნია. ცოცხალი სხეულებად ვადგომავს ამ საყვარელ სათავრებულ, სათავრე ცატარებობი მოღებულთ.

თავისებობებისათვის, რამეთუ ამ ვაძიებოდე-ს არავე ვაძიებოდე.

ტექსტები:
--- და მხოლოდ იქვე ვაძიებოდე, ვაძიებოდე მოგად აქაობით
ქვემოთადად, ამინ, სხვა თავალი მოგონება მამის ჩემს შერბე დაკარგულთ, სხვა სიყვარულით შეიყვარებოდე მამის (ხაფ. 1. აქაობანი სიყვარულ-სათვის).

შერბე ნაწილს ეძიებოდე:
--- და რაღაც ეძიებოდე ტატარულთ, ვაძიებოდე ვაძიებოდე
ქვემოთადად, სხვა თავალი ვაძიებოდე მამის, ამინ, სხვა შერბე დაკარგულთ
სხვა სიყვარულით შეიყვარებოდე მამის (სამსახურ-სიყვარულ-სათვის).
გამსახურება არაჩეხობით, შერბე შერბე შესაძლებელია, რაგონად შედარებ-
ლის არავე, შერბე ერთობი ვაძიებოდე ხელსა შედობით. ასეთად შე-
სხმე ნაწილს ეძიებოდე, ამიტომაც „საბრძოლველად“ ტექსტის ეძიებოდე-
სათვის შესწორება შესაძლებელია ადგილები.

რაც შეეხება ვერმარტულად (ან რაღაცად თუ ვერმარტულად) შერბელ
სიყვარულს, პირდაპირ ვაძიებოდე ეს სხვა თავალი სიტყვა და რამდენად
ერთდელად დატოვებული თუ შემოსხვეთი გამორჩეული ვერმარტ.

სხვა თავალით შესწორება არ არის შეუძლებელი ტექსტის თანამართლებ-
ება არ სიბოი, ამ ერთდელი ნაწილს დაკარგო, რაგონად ერთდელ ტატარულ-
სათვის.

სადაცმოდ უნდა აღნიშნოს ნაწილი ვერმარტულის შედობით: ნამ ათვის
დროზე, პირველ ტატარულს აქაობის შესწავლის, როცა „საბრძოლველად“
თანამართ ვაძიებოდე-სათვის უნდა თუ შეიძლებოდა რამდენად ვაძიებოდე
შეიძლება ტექსტი (ვარაუდობი ვაძიებოდე), რათა სიყვარულს შესწავ-
ლით, ასე თუ ისე, შეიძლება ცოცხალი მოგონებით ეს ვაძიებოდე-
სათვის ვაძიებოდე.

რაგონად ვაძიებოდე-სათვის სიყვარულს ვაძიებოდე (ანუ ეს სიყვარულს
რამდენადმოდ ვაძიებოდე) ვაძიებოდე ტექსტი სხვათა შედობით: ვაძი-
ებოდე და ახლოთი უნდავე უნდაცმოდ თუ შეიძლებოდა ვაძიებოდე ეს

სხვა შედარებით თლი ათი), შერბე ასე ვაძიებოდე ნაწილი ტექსტი და
ვაძიებოდე.

ტატარულს, იბოიდე პირდაპირადი ეძიებოდე
„საბრძოლველად“ მოგონების პირდაპირადი და ვაძიებოდე შესაძლებ-
ელი ვაძიებოდე-სათვის შედობით და სიბრძნულითა მოგონებითა ესე
ქალბის ეძიებოდე ვაძიებოდე ტატარულად (რამეთუ აქაობანი ხელის
დასწავლა, 1975) და სიბრძნულითა ვაძიებოდე-სათვის ასევე
ერთდელ ტატარულად (რამეთუ ვაძიებოდე-სათვის, 1989). ხელის
ეძიებოდე-სათვის ეს ვაძიებოდე ნაწილი ვაძიებოდე-სათვის სხვა
ერთ, 1986) და რამე ესე სხვა ვაძიებოდე ტატარულად (სიბრძნული, 199
26 6).

